

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

14-20 grudnia 2023 r., nr 1286

Na maturę wraca państwowy egzamin z języka polskiego

Po dwudziestoletniej przerwie...

Tegoroczni maturzyści wybrali już egzaminy, które zamierzają zdawać podczas sesji maturalnej w 2024 roku. Po ponad dwudziestoletniej przerwie na maturę wraca państwowy egzamin maturalny z języka ojczystego dla uczniów z polskich szkół na Litwie, który do tej pory był zdawany tylko na poziomie szkolnym.

Według danych Narodowej Agencji Oświatowej (NŠA), wnioski o przystąpienie do egzaminów maturalnych złożyło 27 716 kandydatów. W porównaniu z zeszłym rokiem liczba ta nie uległa większym zmianom. Do państwowego egzaminu maturalnego z języka i literatury litewskiej zdecydowało się przystąpić 17 817 kandydatów, egzamin z języka angielskiego zamierza zdawać 18 474 maturzystów, z matematyki – 17 050, z historii – 8 334, biologii – 6 740 i geografii – 4519. „Sądząc po wnioskach kandydatów, nie widać znaczących różnic w wyborze egzaminów maturalnych

w porównaniu do lat ubiegłych. Różnice w wyborach są minimalne – w granicach pół procenta w jedną lub drugą stronę – mówi Rūta Krasauskienė, dyrektorka Narodowej Agencji Oświatowej. – Wśród większych zmian wyróżniłabym dwa państwowe egzaminy maturalne – język litewski i matematykę. Obydwa wybrało o około 500 abiturientów więcej. Wzrosła także liczba osób, które zdecydowały się na egzamin z chemii – to największa liczba abiturientów od pięciu lat”. Podobnie jak w latach poprzednich, oprócz wspomnianych państwowych egzaminów

Dokończenie na s. 6

FOT. ARCHIWUM

Niebowskazy

NIE WIERZĄC

*Milczenie podczas rozmowy
milczenie w liście
milczenie w książce telefonicznej
bo numer tylko został
milczenie w milczeniu
milczenie bo wielkie szczęście
milczenie bo miłość przyszła
a serce w klinice
milczenie bo dom rodzinny się przypomniał
a spadła tylko mordka śniegu
milczenie po milczeniu
milczenie przed cenzurą
milczenie bo pies zawył jak przed wojną*

*ile to razy
nawet nie wierząc
spotykamy się w innym świecie*

Ks. Jan Twardowski

XXIX edycja konkursu „Najlepsza szkoła, najlepszy nauczyciel”

FOT. JERZY KARPOWICZ

We wtorek, 12 grudnia, w Domu Kultury Polskiej w Wilnie odbyła się XXIX edycja organizowanego przez Stowarzyszenie Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie „Macierz Szkolna” konkursu „Najlepsza szkoła, najlepszy nauczyciel”.

Po podsumowaniu wyników okazało się, że w roku szkolnym 2022/2023 najlepsze wyniki osią-

Dokończenie na s. 2

Uhonorowano przedsiębiorców z Polski i Litwy

Relacje oparte na zaufaniu

W czwartek, 7 grudnia, w Ambasadzie RP w Wilnie już po raz XI wręczone zostały nagrody „Polish Business Awards”. W corocznym konkursie, organizowanym przez Ambasadę RP w Wilnie wspólnie z Polsko-Litewską Izbą Handlową, uhonorowano przedsiębiorców z Polski i Litwy aktywnie działających na obu rynkach. Nagrodzeni zostali ci, którzy wnieśli szczególnie pozytywny wkład w rozwój polsko-litewskich stosunków gospodarczych.

„Relacje biznesowe oparte na zaufaniu są łatwiejsze w budowaniu. Litwa może ufać Polsce w każdej sprawie, tak jak my ufamy Litwie” – podkreślił ambasador RP na Litwie Konstanty Radziwiłł i przytoczył kilka danych statystycznych obrazujących jak silna jest polsko-litewska współ-

Dokończenie na s. 4

FOT. W. DOWEJKO/AMBASADA RP W WILNIE

Maksyma tygodnia:

„Temu, kto umie czekać, czas otworzy każde drzwi”.

Przysłowie

Złote Gody Janiny i Eduardasa Awieżeniów

Być razem na dobre i na złe – przed 50 laty złożyli nawzajem obietnicę Janina i Eduardas Awieżeniowie ze wsi Wiażykańce w gminie dziewieniskiej i przysięgi dotrzymani. W tym roku małżeństwo obchodziło Złote Gody.

Powinszować jubilatów przybyli wicemerc rejonu sołecznickiego Waldemar Ślizewski, starosta gminy dziewieniskiej Czesława Marcinkiewicz, zastępca kierownika wydziału opieki społecznej i ochrony zdrowia administracji samorządu rejonu sołecznickiego Galina Rogoża, specja-

lista starostwa gminy dziewieniskiej Olga Pawłowska.

Janina i Eduardas zaprzyjaźnili się jeszcze w szkole, pochodzą z sąsiednich wsi – Waszkieli i Wiażykańców. Są to przy samej granicy z Białorusią znajdujące się miejscowości. Teraz większość sąsiadów została po drugiej stronie granicy, uniemożliwiając obcowanie. Aktualnie z kilku domów we wsi zamieszkałych są tylko dwa. Państwo Awieżeniowie wspominają, jak wesóło było w czasach młodości, jak chodzili na zabawy do sąsiednich białoruskich

wsi. Wracając wspomnieniami do dnia ślubu, który zawarli w kościele w Dziewieniskach, opowiadają, jak jechali ciężarówką – młodzi w kabinie, drużba – w przyczepie. Było wesóło, o niewygodach nikt nie myślał.

Państwo Janina i Eduardas całe życie przepracowali w kołchozie. Jeszcze do niedawna prowadzili własne drobne gospodarstwo z krowami, owcami, królikami. W małżeństwie doczekali dwóch córek – Nadii i Nataszy, a teraz cieszą się z pary wnuków – Artura i Bożeny.

– Gratuluję Państwu wspólnie przeżytych lat. Osiągnięcie takiego stażu małżeńskiego wymaga szacunku, zrozumienia i nader wszystko ogromnej, wzajemnej miłości. Z okazji długoletniego pożycia małżeńskiego składamy najserdeczniejsze gratulacje i życzenia sonecznych dni na dalsze wspólne lata życia – powiedział wicemerc rejonu Waldemar Ślizewski.

Życzenia jubilatów złożyła również starosta Czesława Marcinkiewicz, wręczając pani Janinie obraz Matki Boskiej Ostrobramskiej.

Na podst. *salcininkai.lt*

Wykład i 50-lecie ślubu w PUTW

Polski Uniwersytet Trzeciego Wieku w Wilnie 19 listopada miał spotkanie zaplanowane przez rektora Ryszarda Kuźmo. Przybyli na nie wykładowca doc. dr Stanisław Majewski, o. franciszkanin Marek Detlaff.

Prelegent Stanisław Majewski opowiedział w najbardziej przystępny sposób o polityce finansowej, o bankach i bankowości w kraju i na świecie. Poinformował ile mamy banków krajowych i zagranicznych

o procentach przez włożenie pieniędzy do banku.

W tym dniu świętowaliśmy 50-lecie ślubu naszych słuchaczy Reni i Bolesława Leszczyńskich. W obecności o. Marka Detlaffa dostojni jubilaci odnowili przysięgę małżeńską. Rektor Ryszard Kuźmo pięknie ich pozdrowił i wręczył dyplom. Gratulowali pięknego jubileuszu koleżdy i koleżanki z PUTW, wręczając prezenty. Zabrzmiało tradycyjne 100 lat. Jubileuszowy poczęstunek

zorganizowali wspólnie państwo Leszczyńscy, gospodyni uniwersytetu oraz zarząd PUTW.

Nasz PUTW niezadługo będzie obchodził 30-lecie swej działalności. Atmosfera w naszym uniwersytecie jest nadzwyczaj koleżeńska, każdy ma swoje obowiązki, które wykonuje jak najlepiej. Jesteśmy obowiązkowi, pięknie obchodzimy różne święta, jak też jubileusze naszych słuchaczy.

Maria Rondańska

XXIX edycja konkursu

„Najlepsza szkoła, najlepszy nauczyciel”

Dokończenie ze s. 1
gnęły następujące placówki oświatowe: Gimnazjum im. św. Jana Pawła II i Liceum im. Adama Mickiewicza w Wilnie, Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie i Gimnazjum w Mickunach w rejonie wileńskim, Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Sołecznikach oraz Gimnazjum im. Elizy Orzeszkowej w Białej Wacie w rejonie sołecznickim. Wyróżnienia otrzymały: Gimnazjum im. Szymona Konarskiego i Gimnazjum im. Władysława Syrokomli w

Wilnie, Gimnazjum im. Ferdynanda Rusczyca w Rudominie, Gimnazjum w Pogirach, Gimnazjum im. św. Rafała Kalinowskiego w Niemieżu oraz Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Jałowie w rejonie wileńskim, Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Dziewieniskach i Gimnazjum im. Michała Balińskiego w Jaszunach w rejonie sołecznickim oraz Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Landwarowie w rejonie trockim.

W trakcie uroczystej akademii uhonorowano 85 najlepszych w mi-

nionym roku szkolnym nauczycieli szkół polskich na Litwie, wśród których aż 20 nauczycieli języka polskiego. Uroczystość uświetlił występ Dziecięco-Młodzieżowego Zespołu Tańca „Sto Uśmiechów” z Liceum im. Adama Mickiewicza w Wilnie.

Szerszą relację z tradycyjnego wydarzenia wraz z wykazem najlepszych szkół polskich na Litwie zamieścimy w następnym numerze „Tygodnika Wileńszczyzny”.

Fot. Jerzy Karpowicz

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Najlepsza bibliotekarka

W organizowanym przez bibliotekę im. Adama Mickiewicza powiatu wileńskiego po raz ósmy konkursie „Orzech” miano najlepszej bibliotekarki w powiecie wileńskim i olickim przyznano Agnieszce Uscilienė, st.

bibliotekarce biblioteki w Starych Trokach. Biblioteka w Starych Trokach działa już pięć lat. Współpracuje z lokalnym przedszkolem, progimnazjum im. Kiejstuta, szkołą podstawową im. Andrzeja Stelmachowskiego. W bibliotece odbywają się różne imprezy, m.in. twórcze zajęcia dla dzieci, wieczornice, spotkania ze znanymi pisarzami.

Wystawa malarska „Bogowie i Znaki”

4 grudnia odbyło się uroczyste otwarcie wystawy malarskiej Virginiji Aliukonė pt. „Bogowie i Znaki”. Wzięli w niej udział mer rejonu trockiego Andrius Šatevičius, wicemercowie Jolanta Abučevičienė i Jonas Kietavičius, dyrektorka administracji Dovilė Daudaitė. Na wystawie eksponowanych jest 20 obrazów, nawiązujących do kultury bałtyckiej.

Lodowisko w Trokach zaprasza

Na tarasie widokowym w Trokach przy ul. Karaimu 53 czynne jest udostępnione dla wszystkich chętnych lodowisko. Czas korzystania

po 45 minut. Lodowisko jest czynne w dniach pracy od godz. 12.00 do 21.00, w piątki, dni wolne i świąteczne w godz. 10.00 – 21.00. Szkoły, przedszkola, instytucje, jak też osoby indywidualne mogą zarezerwować sobie czas telefonując pod nr. +37061888848.

Będą rozdawane gałązki choinki

19 grudnia odbędzie się na Litwie akcja „Przynies Boże Narodzenie do swego domu”, podczas której leśnicy będą rozdawali darmowo gałązki jodełek. Mieszkańcy Szyrwint aby otrzymać gałązkę jodełki muszą przybyć pod adresem Plento 60 A w godz. 12.00 – 16.00. Po raz pierwszy tego typu akcją zorganizowali leśnicy szawelscy przed 17 latami.

Domy dla osób wspieranych socjalnie

W Szyrwintach trwają prace końcowe nad budową domów mieszkalnych dla osób wspieranych socjalnie i niepełnosprawnych. Jest to realizacja projektu „Rozwój wspólnotowego zakwaterowania i zatrudnienia osób z umysłowymi i psychicznymi zaburzeniami.”

Wieczór bożonarodzeniowy w Szyrwintach

14 grudnia w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 19.00 odbędzie się wieczór bożonarodzeniowy. Z koncertem wystąpi lokalny zespół kameralny „Primo Vere” pod kierownictwem Sandry Bareikaitė oraz akordeonista Eduardas Gylys. Wykonane zostaną utwory K. Daugirdasa, G. Gilpina, V. C. Johnsona. Wstęp wolny.

Spektakl w Kiauklach

20 grudnia w ośrodku kultury w Kiauklach o godz. 17.00 odbędzie się przedsięwzięcie pt. „Bożonarodzeniowy cud”. Goście z rejonu wiłkomierskiego – dziecięcy teatr „Mes” zaprezentuje spektakl pt. „Dziewczynka z zapałkami” według baśni H.Ch. Andersena.

Wystawa-kiermasz w Podbrodziu

16 grudnia w Centrum Kultury w Podbrodziu w godz. 10.00 – 16.00 będzie czynna bożonarodzeniowa wystawa-kiermasz. Dobra okazja dla mieszkańcom do kupienia prezentów pod choinkę.

Jan Lewicki

KOMENTARZE

Jan J. Kasprzyk: Polska słaba wewnętrznie jest Polską słabą zewnętrznie

Polska słaba wewnętrznie jest Polską słabą zewnętrznie. Teraz rozbiory mogą się odbyć inaczej niż znamy z historii, ale pozbawienie Polski suwerenności, podmiotowości jest realnym zagrożeniem – mówił Jan Józef Kasprzyk, szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, w „Rozmowach niedokończonych” na antenie Radia Maryja i TV Trwam. Podkreślał, że tożsamość budowana na pamięci jest gwarantem siły państwa.

W kontekście narodu nie da się rozdzielić pamięci i tożsamości. Zwracał na to uwagę św. Jan Paweł II.

– Tożsamość musi być kształtowana na pamięci, na zakorzenieniu w przeszłości, na zakorzenieniu w historii dlatego, że inaczej będziemy drzewem bez korzeni. Drzewo bez korzeni nie wyda żadnego owocu i samo zresztą też uschnie. W związku z tym to zakorzenienie jest niezwykle ważne, bardzo potrzebne również po to, aby budować państwo silne wewnętrznie i zewnątrznie – podkreślał Jan Józef Kasprzyk.

Przypomniał, że wskazywał na to marszałek Józef Piłsudski, który mówił, że Polska musi być silna, bo inaczej przestanie istnieć. Siłę państwa burzą wewnętrzne spory, co pokazała historia upadku I Rzeczypospolitej.

– Polska słaba wewnętrznie jest Polską słabą zewnętrznie, a w miejscu położenia między dwoma potęgami, między Zachodem i Wschodem, między nienawidzącą nas od zawsze Rosją i nieprzyjaznymi nam Niemcami, po prostu przestaniemy istnieć w taki czy inny sposób. Teraz rozbiory mogą się odbyć inaczej niż znamy z historii, ale mechanizm działania – pozbawienie Polski suwerenności, podmiotowości – jest naprawdą bardzo realnym zagrożeniem – mówił szef UdSKIOR.

Zaznaczył, że pamięć nie polega na rozpamiętywaniu, ale znajdowaniu w historii zarówno elementów, w jakich możemy się zakorzenić, jak i błędów przodków, na których możemy się uczyć, by nie popełniać ich w przyszłości. Wniosków z historii nie wyciągnięto m.in. po transformacji ustrojowej.

– To się zmieniło dopiero osiem lat temu. Kiedy obejmowałem funkcję szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, dopiero w roku 2015, po 25 latach wolnej Polski, wprowadzona została ustawa, dzięki której działacze opozycji antykomunistycznej, działacze represjonowani w PRL z powodów politycznych, otrzymali opiekę państwa polskiego, przy czym kie-

dy obejmowałem urząd, ta opieka sprowadzona była do przekazania bardzo ładnego, eleganckiego znaczka do wpięcia w kłapę jako podziękowania oraz legitymacji. Bardzo wąskie grono tych, którzy walczyli o wolność, mogło uzyskać wsparcie ze strony państwa polskiego w postaci 400 złotych co miesiąc, jeżeli się było w bardzo trudnej sytuacji finansowej – zwrócił uwagę gość „Rozmów niedokończonych”.

W ciągu ostatnich ośmiu lat sytuacja opozycjonistów antykomunistycznych uległa poprawie, ponieważ obecnie mają oni obecnie takie same uprawnienia jak kombatanci walczący przeciwko totalitaryzmom z bronią w ręku, mają emerytury wyższe niż ich oprawcy z komunistycznej bezpieki oraz otrzymują dożywotnio comiesięczne wsparcie w wysokości prawie 1 600 złotych. W ostatniej kadencji Sejmu udało się dodatkowo wypłacić Sybirakom jednorazowe odszkodowania finansowe za każdy miesiąc spędzony na zesłaniu.

– To były osoby, które wywiezione były np. w roku 1940 i potem udało im się wyjść razem z armią gen. Andersa, a zatem były na zesłaniu rok, półtora, dwa, ale były też osoby, które powracały do Polski w roku 1956, 1963, a nawet mieliśmy przypadek osoby, która z zesłania powróciła w roku 1984. Teraz, u schyłku życia, udało się im wypłacić odszkodowanie – mówił Jan Józef Kasprzyk.

Równie ważne co przywracanie godności żywym, jest uczynienie tego samego wobec umarłych. Choć poszukiwania i ekshumacje szczątków ofiar reżimów komunistycznych to zadanie IPN, UdSKIOR ściśle współpracuje z Instytutem w tej kwestii.

– Przyjmujemy zasadę, że zawsze powrócimy po swoich, że zawsze bezimienna mogiła przestanie być bezimiennym dołem śmierci, a stanie się mogiłą żołnierską. Stąd wielka akcja poszukiwawcza Instytutu Pamięci Narodowej (choćby

na warszawskiej „Łączce”, ale nie tylko) tych, którzy byli wrzuceni do bezimiennych mogił tak, aby pamięć o nich zaginęła. Jeżeli mówimy o pamięci, to pamięcią komuniści manipulowali w sposób rewelacyjny – zacierali wszelkie ślady tak, aby pamięć nie przetrwała, aby zapomnieć, bo przeciwieństwem pamiętania jest zapomnienie. Komuniści prowadzili politykę zapomnienia o bohaterach, przekłamywania ich historii. Z tym na szczęście udało się skończyć – wskazywał szef UdSKIOR.

W kwestii poszukiwań pomordowanych Polaków wciąż są jednak sprawy niedomknięte. Bardzo bolesna jest kwestia rzezi wołyńskiej. Nadal nie ma ogólnopństwowej zgody władz w Kijowie na ekshumację ofiar tego bestialskiego ludobójstwa, pomimo obustronnych zapewnień o dobrych relacjach między Polską a Ukrainą.

Jedną z nowszych, a zarazem większych inicjatyw mających upamiętniać przeszłość Polski i Polaków, jest powstałe niedawno Muzeum „Pamięć i Tożsamość” im. św. Jana Pawła II. Zaraz obok znajdują się Kaplica Pamięci, gdzie upamiętniono naszych rodaków, którzy zostali zamordowani za pomoc Żydom w czasie okupacji niemieckiej oraz Park Pamięci Narodowej, w gdzie znajdują się monumenty z tablicami zawierającymi tysiące nazwisk Polaków ratujących ludność żydowską w czasach Holokaustu, a także upamiętnienie sprawiedliwych Ukraińców, którzy z narażeniem życia ratowali Polaków podczas ludobójstwa na Wołyniu i w Małopolsce Wschodniej.

– Przy okazji obchodzonej właśnie rocznicy powstania Radia Maryja i dzieł skupionych wokół niego należy wyrażać ogromną wdzięczność za te wszystkie znaki pamięci w Toruniu, które będą przypominać nam o naszej wspaniałej historii, o tym, że nie mamy się czego jako Polacy wstydzić – zwrócił uwagę gość „Rozmów niedokończonych”.

TYDZIEŃ NA LITWIE

Premie pieniężne też są obkładane podatkami

W okresie świątecznym pracowników cieszą zarówno dni wolne od pracy, jak i prezenty oraz premie pieniężne od pracodawców. Czasami pracodawcy są naprawdą hojni i odnotowano przypadki, gdy premia wyniosła aż 4,5 tys. euro. Większość pracowników zamiast prezentów wolałaby otrzymać pieniądze, ale Państwowa Inspekcja Podatkowa (VMI) uprzedza o podatkach, które należałoby w takim wypadku zapłacić. Rita Karavaitienė, kierowniczka portalu „CV-online” poinformowała, że w roku 2021 finansowe premie otrzymało 27 proc. pracowników. – Rozpiętość wysokości premii pieniężnych była dość szeroka, bo zaczynała się od 20 euro i kończyła się na premii w wysokości 4,5 tys. euro. Średnia wysokość świątecznego wsparcia finansowego w poprzedzonym roku wyniosła 311 euro – podsumowała analityk krajowego rynku pracy.

Place zarobkowe w tym roku wzrosły o prawie 12 proc.

W trzecim kwartale bieżącego roku, w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego, średnie miesięczne wynagrodzenie pracowników zwiększyło się o 11,7 proc., czyli 209 euro i wynosiło 1989 euro „na papierze” – wynika z najnowszych obliczeń „Sodry”.

Gaże w ciągu roku zwiększyły się o 119 euro i średniomiesięczna wzrosła do 1235 euro – „na rękę”. Co prawda, dochody z tytułu pracy w różnych sektorach gospodarki rosty niejednakowo. Największe zmiany in plus notowano w sektorze budowlanym, gdzie dochody wzrosły o 18,8 proc. Cieszy fakt, że rynek pracy jest stabilny i liczba ubezpieczonych pracowników wzrosła o 10 tys. osób. Liczba osób otrzymujących wsparcie socjalne z tytułu bezrobocia w roku bieżącym zwiększyła się o 9,5 tys. osób. We wrześniu br. w kraju zarejestrowanych było 77,6 tys. osób.

Łotewska spółka energetyczna wchodzi na rynek litewski

Łotewska spółka „Virši-A” na wiosnę przyszłego roku planuje otwarcie na Litwie stacji paliwowej z własnym znakiem firmowym. Pierwsza stacja paliwowa ze znakiem „Virši” ma się ulokować obok autostrady A5, niedaleko Mariampola. Jak poinformowano, nowy budynek stacji paliwowej wraz z kawiarnią o powierzchni 314 m² już jest w trakcie budowy. Obroty spółek „Virši-A” w roku ubiegłym wyniosły 375,11 mln euro, dochody – 10,37 mln euro.

Ukarane partie kary pieniężne chcą zapłacić z dotacji państwowych

Po tym jak na mocy wyroku sądu w sprawie korupcyjnych działań spółki „MG Baltic” kary pieniężne wymierzone zostały Związkowi Liberałów oraz Partii Pracy. Kierownictwo ukaranych partii zdecydowało, że kary zostaną wypłacone z dotacji państwowych, co wywołało oburzenie wśród postów. Mimo tego, że Ustawa o organizacjach politycznych przewiduje taką możliwość, część postów jest zdania, że takie postępowanie jest nieuczciwe i przeczy wszelkim normom etycznym i moralnym. Przypominamy, że na mocy decyzji sądu Związek Liberałów musi zapłacić karę w wysokości 376,6 tys. euro, a Partia Pracy – 300 tys. euro.

Złoty się wzmocnił, ale czy to wpłynie na liczbę chętnych zakupów w Polsce?

W wyniku zmian na polskiej scenie politycznej na wydarzenia polityczne odreagowała również waluta krajowa. Złoty w ostatnim okresie w stosunku do euro znacznie się wzmocnił (o osiem proc. w porównaniu z rokiem ubiegłym). Obecnie za jednego euro otrzymamy 4,33 złotych. Zdaniem ekspertów, wzmocnienie złotego może osłabić atrakcyjność wyjazdów obywateli Litwy w celach zakupowych i ich zdaniem, liczba udających się do Polski może zmaleć. Tymczasem inni eksperci oponują tym twierdzeniom i zwracają uwagę na to, że ogólna różnica cen między Polską i Litwą wynosi 30 proc., a więc i tak się optaci.

Budżet na rok 2024 został przyjęty przez Sejm RL

Sejm uchwalił ustawę budżetową na 2024 rok. Priorytetem ma być zwiększenie dochodów ludności, wzmocnienie bezpieczeństwa narodowego oraz zachęcanie do inwestycji, przyczyniających się do tworzenia wyższej wartości dodanej.

Za przyjęciem budżetu opowiedziało się 73 posłów, przeciw było 52, a jeden parlamentarzysta wstrzymał się od głosu. Planowane

dochody budżetu państwa w przyszłym roku mają wynieść 16,98 mld euro, wydatki – 20,61 mld euro. W porównaniu z 2023 rokiem dochody budżetu mają wzrosnąć o 1,43 mld euro (o 9,2 proc.), wydatki – o ponad 1,6 mld euro (prawie o 8,5 proc.). Dług finansów publicznych w 2024 r. powinien wynieść 39,9 proc. (bez uwzględnienia wpływu salda i akumulacji UE – 38,9 proc.), deficyt – 3 proc. (bez środków tym-

czasowych – 2,5 proc.). W 2025 roku oczekuje się, że dług wyniesie 43,1 proc., a deficyt 2,5 proc. W przyszłym roku ponownie zaczną obowiązywać kryteria z Maastricht, więc kraje Unii Europejskiej, w tym Litwa, powinny utrzymywać deficyt finansów publicznych poniżej 3 proc. PKB, a dług publiczny poniżej 60 proc. PKB.

Minimalne miesięczne wynagrodzenie wzrasta o 10 proc.

Na zwiększenie dochodów ludności ma być przeznaczonych 1,7 mld euro. Minimalne miesięczne wynagrodzenie wzrasta o 10 proc. – do 924 euro (709 euro „na rękę”), kwota dochodu wolnego od podatku wzrasta o 20 proc. – do 751 euro. Emerytury wzrosną o ponad 12 proc. Średnia emerytura wzrośnie o około 66 euro i wyniesie 605 euro, dla osób z wymaganym stażem pracy wzrośnie o 70 euro do 644 euro. Zasiłek dla osoby samotnej,

wypłacany samotnym osobom niepełnosprawnym i osobom w wieku emerytalnym, wzrośnie o trzy euro – do 38,23 euro. Świadczenie na dziecko wzrasta do 96,25 euro miesięcznie, do 152,9 euro dla rodzin wielodzietnych, potrzebujących pomocy lub wychowujących dziecko z niepełnosprawnością, a jednorazowa świadczenie z tytułu urodzenia dziecka wzrasta do 605 euro.

219 mln na podwyżkę dla nauczycieli

Na realizację porozumienia oświatowego w przyszłym roku ma zostać przeznaczonych 387 mln euro, z czego 219,2 mln ma być przeznaczonych na podwyżki wynagrodzeń nauczycieli i pracowników oświaty. W 2024 roku w porównaniu do roku 2023 pensja nauczycieli „na rękę” wzrośnie średnio o 276 euro, z czego o 130 euro – od 1 stycznia, a reszta od września. Zarobki wykładowców i naukowców, w porównaniu z 2023 rokiem, wzro-

sną średnio o 440 euro „na rękę”, z czego o 140 euro – od 1 stycznia, a reszta od września.

872 mln euro na drogi

Na sektor drogowy przeznaczone zostanie 872 mln euro. W ramach Programu Utrzymania i Rozwoju Dróg (KPPP) przewidziano 583 mln euro, z tymczasowej składki solidarnościowej – 130,5 mln euro. Kolejne prawie 159 mln euro ma pochodzić ze środków UE.

Wydatki budżetowe na obronę wyniosą 2,09 mld euro

W 2024 roku budżet Ministerstwa Obrony Kraju wyniesie 2,09 mld euro – 1,923 mld ze środków budżetowych, 135 mln euro z funduszy składki solidarnościowej. Finansowanie obrony narodowej wyniesie 2,75 proc. PKB. Budżet na 2024 rok czeka już tylko na podpis prezydenta.

Na podst. ELTA, Irs.lt

Prezydent Nausėda apeluje o przyspieszenie budowy Rail Baltica

Niewystarczające możliwości

Prezydent Litwy Gitanas Nausėda zaapelował w poniedziałek o przyspieszenie budowy europejskiej linii kolejowej Rail Baltica.

Po spotkaniu w Tallinie z prezydentami Łotwy i Estonii Nausėda oświadczył, że chęć pomocy w

transportowaniu ukraińskich produktów rolnych ujawniła niedo- skonałość połączeń kolejowych w krajach bałtyckich. „Nasze wysiłki na rzecz pomocy Ukrainie w transporcie produktów rolnych uwypukliły niewystarczające możliwości połą-

czeń międzysystemowych w krajach bałtyckich. Realizacja projektu Rail Baltica musi zostać przyspieszona” – powiedział Nausėda.

Przed kilkoma miesiącami litewski rząd podjął decyzję o przyspieszeniu budowy Rail Baltica. Pod

koniec ubiegłego tygodnia spółka zarządzająca infrastrukturą Kolei Litewskich LTG Infra poinformowała, że rozpoczęła poszukiwania projektanta dla odcinka europejskiej linii kolejowej między Kownem a granicą z Polską. Oczekuje się, że umowy z projektantami zostaną podpisane na początku 2024 r., a techniczne projekty robocze będą gotowe na początku 2025 r.

Według Ministerstwa Transportu i Komunikacji Litwy połączenie kolejowe między Litwą a Polską ma zostać ukończone w 2028 roku. Realizacja projektu Rail Baltica, łączącego kraje bałtyckie z Europą, ma się zakończyć w 2030 roku. Całkowita długość linii Rail Baltica w krajach bałtyckich wyniesie 870 km, a na Litwie – 392 km.

Aleksandra Akińczo (PAP)

Relacje oparte na zaufaniu

Dokończenie ze s. 1 praca w obszarze gospodarczym.

„W ciągu ostatnich pięciu lat podwoiła się wielkość współpracy gospodarczej Polski i Litwy. W ubiegłym roku Polska była największym partnerem importowym Litwy z udziałem 11,7 proc. i drugim co do wielkości odbiorcą litewskiego eksportu, który wyniósł 9, proc.; Polska znajduje się w pierwszej dziesiątce zagranicznych inwestorów bezpośrednich na Litwie. Obserwujemy także rosnące inwestycje litewskie w Polsce. Pogłębiamy polsko-litewską współpracę w obszarach IT, biomedycznych i nowoczesnych technologii” – powiedział ambasador.

„Trudno wyobrazić sobie rozwój naszego regionu bez bieżących inwestycji infrastrukturalnych, takich jak drogi, linie kolejowe, sieci energetyczne czy łącza internetowe. Infrastruktura to kręgosłup gospodarki i bardzo się cieszę, że ten temat będzie także jednym z priorytetów nadchodzącego Szczytu Trójmorza w Wilnie” – dodał ambasador RP.

W uroczystości udział wzięli minister energetyki Litwy Dainius Kreivys i wiceminister transportu i komunikacji Litwy Loreta Maskaliovienė. Spotkanie uświetnił występ finalistki ubiegłorocznej występi The Voice of Poland, Eweliny Gancewskiej.

Statuetki Polish Business

Awards 2023 wręczono w pięciu kategoriach.

Nagroda 1 (Kategoria transport) Roku 2023 – PKP Intercity, LTG Link PKP Intercity i LTG Link zostały wyróżnione za wznowienie połączenia

kolejowego Warszawa – Wilno. Dzięki współpracy dwóch narodowych przewoźników kolejowych, ponownie umożliwiono podróż koleją między głównymi ośrodkami miejskimi Polski i Litwy. Ponowne uruchomienie połączenia na odcinku Kraków – Warszawa – Wilno przyczynia się do wzrostu ruchu turystycznego i promocji transportu ekologicznego w obu krajach. Według najnowszych

danych za 2023 r. na tej trasie podróżowało w ruchu międzynarodowym ponad 35 tys. pasażerów.

Nagroda 2 (Kategoria wojskowość) Roku 2023 – MESKO MESKO otrzymała nagrodę za zawarcie kontraktu z Litewską Agencją

rakietowych na świecie. Ze względu na wysoką jakość, nowoczesność i bezpieczeństwo stosowania produktów, firma ta cieszy się uznaniem również za granicą, czego przykładem może być realizacja zamówienia na sprzęt wojskowy na Litwie.

Nagroda 3 (Energetyka) Roku 2023 – Green Genius Green Genius to firma działająca w branży odnawialnych źródeł energii i rozwijająca projekty na 8 rynkach europejskich o łącznej mocy ponad 2 GW. Green Genius aktywnie promuje przejście na energię odnawialną i ma ponad 15 lat doświadczenia w produkcji zrównoważonej energii. Projekty Green Genius generują 320 GWh zielonej energii każdego roku, zapobiegając emisji ponad 212 000 ton CO₂. Firma Green Genius zrealizowała w Polsce projekty fotowoltaiczne o łącznej mocy ponad 200 MW, a w samym 2023 r. zakończyła budowę 66 elektrowni, o łącznej mocy 66 MW. To znaczące osiągnięcie zwiększa niezależność energetyczną kraju i stanowi kamień milowy w naszej podróży ku czystszej i bardziej zrównoważonej przyszłości.

Nagroda 4 (Nowoczesne technologie) Roku 2023 – Mera Systemy Firma Mera Systemy została nagrodzona za wygranę przetargu na no-

woczesne biletomaty dla stacji kolejowych na Litwie. Mera Systemy tworzy, dostarcza i integruje inteligentne rozwiązania, zwłaszcza w transporcie publicznym. Mera zajmuje się między innymi projektowaniem i tworzeniem nowoczesnych systemów pobierania opłat. Firma dostarcza także inteligentne systemy i narzędzia dla innych usług i branż. Na Polskim rynku obecnych jest już ponad 5000 urządzeń firmy. Mera Systemy dokonuje też ekspansji zagranicznej, w tym m.in. na Litwę, gdzie w całym kraju instaluje nowoczesne automaty biletowe.

Nagroda 5 (Zielona Gospodarka) Roku 2023 – Metal-Plast, Eco Baltia, INVL Baltic Sea Growth Fund Metal-Plast, wspólnie z Eco Baltia i INVL Baltic Sea Growth Fund, dostały nagrodę za nawiązanie strategicznej współpracy i nakłady inwestycyjne w rozwój firmy Metal-Plast, pioniera w recyklingu okien PCV. Jako lider w tym segmencie, Metal-Plast współpracuje z ponad 600 producentami stolarki okiennej, przetwarza 25 tys. ton odpadu PCV i produkuje rocznie 8 mln metrów bieżących profili PCV rocznie. Metal-Plast posiada ugruntowaną pozycję zarówno w Polsce, jak i w krajach takich jak: Niemcy, Austria, Czechy, Słowacja, Węgry i Litwa.

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

Radni AWPL-ZChR apelują do władz Wilna o niekombinowanie na końcowym etapie procesu zwrotu ziemi

Samorząd Miasta Wilna poinformował, że do końca tego roku zakończy projektowanie działek przeznaczonych do zwrotu w ramach przywrócenia prawa własności. Radni z AWPL-ZChR podkreślają konieczność uczciwego sfinalizowania procesu restytucji mienia i apelują do władz stolicy o niekombinowanie na końcowym etapie procesu zwrotu ziemi.

Wolski

Ciągający się od ponad 30 lat zwrot ziemi dla Polaków, to jest rażące łamanie podstawowych praw człowieka do posiadania własności.

B.

Zwrot ziemi w Wilnie i na Wileńszczyźnie jej prawowitym właścicielom, czyli Polakom, to jeden z pierwszych i najważniejszych punktów programu AWPL-ZChR, bo jak konsekwentnie mówi prezes ZPL i AWPL W. Tomaszewski „w przyszłości tyle będziemy mieli ojczyzny, ile nam zostanie ojcowizny”.

Marek

Arogancja mera Wilna Benkunska i polityków konserwatywno-liberalnych obecnie rządzących Wilnem, którzy nie zamierzają zwracać właścicielom zagrabionej ziemi, ma też oczywisty wymiar antypolski - bo w Wilnie na zwrot czekają byli właściciele Polacy i ich spadkobiercy.

M.

Walka o ziemię zagrabioną za czasów sowieckich, ale niezwróconą - głównie Polakom, w czasach współczesnej Litwy, wciąż trwa. Potrzeba wiele wysiłku i determinacji by dochodzić należnych praw, łamanych przez państwo, sądy i urzędy litewskie. Mieszkańcom konsekwentnie pomagają ZPL i AWPL, dzięki którym wzrosły możliwości otrzymania rekompensaty między innymi w postaci działek leśnych.

skandal !

Zwrot ziemi trwa na Wileńszczyźnie już od ponad 30 lat. Czy takie są litewskie „standardy” demokracji?

R.

Od ponad 30 lat słyszymy od władz litewskich, że sprawa zwrotu ziemi będzie pozytywnie rozstrzygnięta, ale tak się nie dzieje. Główne polskie organizacje ZPL i AWPL twardo stoją w obronie polskiej ziemi i jej prawowitych właścicieli.

Adam Lutostański

Brawo AWPL za ujmowanie się za ludźmi. Ile lat jeszcze Polacy mają czekać na zwrot ziemi?

greg

To skandal że zwykli ludzie jak byli dawniej tak i do teraz są okradani w imieniu państwa przez brak zwrotu ojcowizny.

Jakub

Gdyby nie starania AWPL to władze litewskie już dawno by sprawę zamknęły i uznały za zakończoną, a ludzie zostali z niczym.

Przyszłością Europy jest Europa ojczyzn

W Unii Europejskiej, za sprawą nie do końca przemyślanych propozycji kolejnych już zmian traktatów, rozgorzała dyskusja nad przegłosowanym na ostatniej sesji Parlamentu sprawozdaniem zachęcającym do traktatowych zmian. Nasuwa się jednak pytanie czy są one w ogóle potrzebne, uważam, że nie. Bo gdyby przyjęto w przyszłości zawarte w sprawozdaniu zmiany w traktatach unijnych, to straciłyby na tym prawie wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem tych największych, zwłaszcza Niemiec, a środek ciężkości podejmowanych decyzji w kluczowych dla funkcjonowania państw i ich obywateli sprawach przesunąłby się do Brukseli. A nie o to przecież chodziło na początku powstania Wspólnoty Europejskiej, która miała być organizacją współpracujących ze sobą suwerennych narodów.

Janusz

Ważny i aktualny tekst na temat batalii o przyszłość Europy. Czy pozostaniemy wspólnotą niepodległych Ojczyzn, czy zostaniemy wepchnięci pod dominację Berlina? O to toczy się rozgrywka ze zmianami w traktatach.

Adam B.

Dobry, analityczny tekst. Prezes ZPL i AWPL W. Tomaszewski dobrze to rozłożył na czynniki pierwsze. A jeszcze można go pochwalić za pryncypialne podejście do sprawy i głosowanie przeciw tej rezolucji, która jest naprawdę zdradą wartości, o które walczyli Ojcowie Założyciele europejskiej wspólnoty, z Schumanem i De Gasperim na czele.

wileński

Hańba europośtom litewskim, którzy głosowali za zmianami i

wstrzymali się - bo tak naprawdę przyczyniają się do upadku państw tworzących Unię i podporządkowania ich woli Berlina, Paryża i Brukseli.

Tylko Tomaszewski i Uspaskich zagłosowali w duchu poszanowania praw państw członkowskich, czyli zachowali się przyzwoicie i zgodnie z wolą wielu mieszkańców, którzy nie godzą się na dalsze ograniczanie niezależności kraju.

Franek

Bardzo dobry artykuł, mocne argumenty, trafne wnioski.

Andrzej

Tomaszewski to polityk pryncypialny, zdecydowany i odważny, mocno opowiadający się za światem wartości tradycyjnych, rodzinnych, chrześcijańskich.

To jedyny na Litwie polityk, który naprawdę realizuje deklarowany program, nie zwracając uwagi na krytykę nieprzychylnych mediów czy wysokość słupek sondażowych. Dlatego od tylu lat utrzymuje pozycję w pierwszym szeregu krajowych polityków, a także wypracował mocną pozycję na arenie międzynarodowej, w Parlamencie Europejskim.

Również tym artykułem dowodzi swojego mocnego trwania w obronie Europy Ojczyzn, zgodnie z wolą założycieli wspólnoty - by kraje współpracowały, ale zachowując własną niezależność.

pl-lt

TAK dla współpracy gospodarczej i otwartych granic, swobodnego przepływu ludzi i kapitału. NIE dla budowy superpaństwa pod niemiecką hegemonią.

Anna

Podzielam nadzieję, że jeszcze da się zahamować złe zmiany. Że uda się obronić Europę ojczyzn z niezależną Litwą i Polską oraz

suwerennymi narodami Europy.

czytelnik

Kilka miesięcy temu podczas debaty w Strasburgu Waldemar Tomaszewski w przemówieniu podkreślił: - „Europa i Unia potrzebują więcej demokracji i wolności opartej na wartościach chrześcijańskich, tradycyjnej rodzinie i wolnej myśli, bo taka jest prawdziwa dusza Europy.” Wystąpienie lidera AWPL-ZChR spotkało się z entuzjastycznym przyjęciem i gratulacjami od wielu europośców, w tym litewskich.

M.

Irlandczycy wykazali się zdrowym podejściem i żaden z nich nie poparł tych szkodliwych projektów. Szkoda, że tak wielu pośców z Litwy i z Polski zagłosowało za - de facto - odebraniem kolejnych części niepodległości naszych państw.

Stanisław

Głosowanie pokazało, że Parlament Europejski jest podzielony. Rezolucja nie była reprezentatywna i to daje nutkę optymizmu na przyszłość.

Wachter

Ojcowie-założyciele Wspólnoty Europejskiej, która przekształciła się w Unię Europejską, to: Robert Schuman, Konrad Adenauer i Alcide De Gasperi. Byli oni bardzo wierzącymi katolikami. Trwają procesy beatyfikacyjne dwóch z nich. Byli na tyle zdeterminowani, aby budować Europę w oparciu o wartości chrześcijańskie, zmierzając do pokoju ogólnoeuropejskiego, Robert Schuman powiedział, iż demokracja europejska albo będzie chrześcijańska, albo nie będzie jej wcale. Natomiast dzisiaj zniewala się narody europejskie, zniewala się Europejczyków ideologią, która wymierzona jest w nasz tradycyjny świat wartości. To są metody niemal bolszewickie.

Zabytkowy pałac w Gliniszkach odzyskał dawne piękno

W czwartek odbyło się uroczyste otwarcie odnowionego pałacu w Gliniszkach, którego ostatnim właścicielem był przed wojną Kazimierz Jeleński. Obecnie w tym miejscu tętni życie kulturalne – mieści się biblioteka, ośrodek kultury, pracownia rzemiosł, swoją siedzibę mają zespoły i wspólnoty lokalne.

J.

Po 5 latach pracy dworek w Gliniszkach dzisiaj raduje parafian z

Podbrzezia i ludzi Wileńszczyzny. Gratulacje dla ekipy pani mer Marii.

Marek

Inwestycja potrzebna, na pewno przysłuży się mieszkańcom i turystom. Życzę wielu udanych projektów. Gratuluję wszystkim, dzięki którym ten pałac odzyskał dawny blask.

czytelnik

Wieloletnia mer rejonu wileńskiego pani Maria Reksć trafnie oddała sedno sprawy - dawny dwór Je-

leńskich w Gliniszkach, to duma całego rejonu.

Anna

Pałac na pewno będzie tętnił życiem i cieszył ludzi, także przyjezdnych, którzy zyskali wielką atrakcję turystyczną.

E.A

To miejsce jest szansą dla regionu i mieszkańców. Z pewnością obiekt będzie tętnił życiem, rozwijając działalność kulturalną, edukacyjną i społeczną.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia? Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat i prześlij na adres info@L24.lt, a my je opublikujemy.

Wśród autorów najciekawszych tekstów rozlosujemy atrakcyjne nagrody! Świat czeka na twoją historię!

www.L24.lt info@L24.lt

Świąteczne anioły w Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie

W imię przyszłości

6 grudnia nauczyciele i uczniowie Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie uczestniczący w projekcie Erasmus+ „Leave Zero Waste for the Future” (umowa nr 2021-1-ES01-KA220-SCH-000032782) w języku angielskim przedstawili uczniom i nauczycielom rejonu wileńskiego imprezę końcową „Świąteczny Anioł”. Tutaj spotły się sprzeczności: nastawienie zero waste i radosny duch świąt.

Uczestnicy programu Erasmus+ zaprezentowali gościom rezultaty: zrównoważone cieplarnie i grządki zbudowane przez uczniów w krajach uczestniczących w projekcie. Cieszyli się, że udało się własnoręcznie wyhodować jarzyny. W ciągu dwóch lat przeprowadzono wiele znaczących działań promujących zrównoważony styl życia, w które zaangażowały się całe społeczności w szkołach w Turcji, Włoszech, Hiszpanii i na Litwie. A mianowicie akcje na rzecz zrównoważonego rozwoju, konferencje, różne kreatywne warsztaty. Uczniowie programu Erasmus+ byli bardzo zadowoleni z nowych znajomości i doświadczeń sprzyjających rozwojowi osobistemu

i przyznali, że udział w projekcie to wspaniała okazja do doskonalenia języka angielskiego i poznawania innych kultur, szczególnie podczas spotkań międzynarodowych.

Nauczyciele języka angielskiego zademonstrowali odwiedzającym kolegom materiały metodyczne do projektu powstałe we współpracy ze szkołami zagranicznymi: ulotki „Zero Waste” w języku litewskim i polskim, „Wskazówki, jak ograniczać ilość odpadów w domu”, „Wskazówki, jak ograniczać ilość odpadów przy zakupach”, „Wskazówki, jak osiągnąć tryb życia Zero Waste”. Również udostępnił stworzone przez siebie scenariusze lekcji, które integrują język angielski z biologią, geome-

trią, technologią, sztuką, muzyką, literaturą i wychowaniem fizycznym. Metodyczny materiał projektowy został zaprezentowany gościom w niezwyklej przestrzeni – w galerii powietrznej. Zainspirowani przykładem uczestników projektu goście byli zainteresowani możliwościami aplikowania do projektu Erasmus+, dlatego uzgodniono konsultacje w tej dziedzinie.

Jednocześnie uczniowie wzięli udział w warsztatach twórczych, podczas których stare książki zyskały nowe przeznaczenie i stały się bożonarodzeniowymi aniołami. Mamy nadzieję, że te świąteczne dzieła nie tylko przyniosą radość szkołom i domom, ale także rozpo-

wszechnią trwałe przekonanie, że każdy wysiłek na rzecz ograniczenia ilości odpadów przyczynia się do jaśniejszej i czystszej przyszłości naszej planety.

Inesa Rusecka,
nauczycielka ekspert języka
angielskiego,
koordynatorka projektu
Erasmus+

Uczniowie z Wileńszczyzny wśród laureatów „Kresów”

Wypadli godnie

Troje uczniów z Wileńszczyzny znalazło się w gronie laureatów 32. Konkursu Recytatorskiego im. Adama Mickiewicza dla Polaków z Zagranicy „Kresy”. Laureatów ogłoszono w sobotę, 9 grudnia, podczas gali w Białostockim Teatrze Lalek.

Litwę na konkursie finałowym „Kresy 2023” reprezentowało troje uczniów – Tomasz Sidorowicz z Gimnazjum im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Wilnie, Donata Savanevičiūtė ze Szkoły Podstawowej im. Czesława Miłosza w Pakienie oraz Maria Magdalena Mironczik z Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Landwarowie. Wszyscy reprezentanci Li-

twy znaleźli się wśród laureatów. Tomasz Sidorowicz zdobył pierwszą nagrodę oraz nagrodę publiczności, Donata Savanevičiūtė – drugą, a Maria Magdalena Mironczik znalazła się wśród wyróżnionych. Grand Prix jury przyznało Katarzynie Beczko z Ukrainy. W tym roku na finały do Białegostoku, które trwały od 4 do 9 grudnia, przyjechało 21 recytatorów i ich opiekunowie z dziewięciu państw: Litwy, Łotwy, Białorusi, Ukrainy, Kazachstanu, Czech, Rumunii, Mołdawii i Gruzji. Konkurs Recytatorski im. Adama Mickiewicza dla Polaków z Zagranicy od lat organizuje podlaski oddział Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”.

Fot. Jerzy Karpowicz

Po dwudziestoletniej przerwie...

Dokończenie ze s. 1
maturalnych, maturzyści najczęściej wybierali egzaminy z języka angielskiego, historii, biologii i geografii. W porównaniu do ubiegłego roku, w tym roku więcej maturzystów zde-

cydowało się przystąpić do państwowego egzaminu z chemii (o 0,9 proc. więcej), fizyki (o 0,6 proc.) i historii (o 0,4 proc.). Nieznacznie spadła popularność państwowych egzaminów maturalnych z informa-

tyki (0,5 proc.) i geografii (0,4 proc.). Według dyrektorki NŠA, w 2024 roku nie przewiduje się istotnych zmian w sesji egzaminów maturalnych. Wszystkie egzaminy maturalne, szkolne i państwowe, będą przeprowadzane tak, jak i do tej pory. Egzamin z języka litewskiego i literatury będzie zdawany na poziomie państwowym i szkolnym, natomiast egzaminy maturalne z biologii, chemii, fizyki, geografii, języka ojczystego polskiej mniejszości narodowej, informatyki, historii, matematyki, języków obcych (angielski, francuski, rosyjski, niemiecki) – tylko na poziomie państwowym, a plastyka, technologia i język ojczysty (białoruski, rosyjski, niemiecki) – tylko na poziomie szkolnym, a także będzie można napisać pracę maturalną. W tym roku szkolnym, po ponad dwudziestoletniej przerwie, uczniowie polskojęzycznych szkół na Litwie będą zdawać państwowy egzamin maturalny z języka

ojczystego, czyli polskiego, który do tej pory był zdawany tylko na poziomie szkolnym. „Ważne jest nie tylko to, że egzamin z polskiego języka ojczystego i literatury stał się egzaminem państwowym, ale także to, że maturzyści, którzy będą go zdawać, w ubiegłym roku, będąc w jedenastej klasie, zdawali sprawdzian pośredni z języka polskiego” – podkreśla Krasauskienė. Egzamin ten będzie składał się z 2 części: testu i pracy pisemnej. Wniosek o zdawanie tego egzaminu złożyło 777 maturzystów.

Przywrócenie państwowego egzaminu z języka polskiego oraz uwzględnienie ocen z tego egzaminu przy wstępowaniu na wyższe studia na Litwie zakłada podpisana w 2019 roku między ministrami oświaty Litwy i Polski deklaracja w sprawie oświaty polskiej mniejszości narodowej na Litwie i litewskiej mniejszości narodowej w Polsce. Przypominamy, że litewski resort oświaty egzamin z języka

polskiego ojczystego skreślił z listy egzaminów obowiązkowych na maturze w 2000 roku. Polacy na Litwie przez dłuższy czas zabiegali o to, aby egzamin maturalny z języka polskiego był zdawany jako egzamin państwowy, a jego wyniki były zaliczane podczas rekrutacji na studia. Maturzyści mogą zdawać nie więcej niż 7 egzaminów maturalnych. Aby otrzymać świadectwo dojrzałości, wystarczy zdać dwa egzaminy: obowiązkowy egzamin z języka litewskiego i jeszcze jeden egzamin do wyboru lub napisać pracę maturalną. W 2024 roku sesja egzaminów maturalnych rozpocznie się 3 kwietnia (część ustna egzaminu z języka angielskiego jako obcego), a zakończy się 25 czerwca egzaminem z języka niemieckiego jako obcego. Sesja powtórkowa rozpocznie się 26 czerwca i potrwa do 12 lipca.

Fot. Marian Paluszkiwicz

XXIV Dzień Modlitwy i Pomocy Materialnej
Kościołowi na Wschodzie

Bezcenna pomoc

W II Niedzielę Adwentu, zgodnie z uchwałą Konferencji Episkopatu Polski, obchodzony jest Dzień Modlitwy i Pomocy Materialnej Kościołowi na Wschodzie, któremu w tym roku towarzyszy hasło: „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła”.

Celem tego dnia jest duchowe i materialne wsparcie Kościoła katolickiego w krajach Europy Wschodniej i Azji Środkowej: na Białorusi, Litwie, Łotwie i Estonii, na Ukrainie, w Mołdawii, Rosji, Armenii, Azerbejdżanie, Gruzji, Kazachstanie oraz w Tadżykistanie, Kirgizji i Uzbekistanie. Aktualnie, Kościołowi za wschodnią granicą służy 168 kapłanów diecezjalnych, 364 kapłanów zakonnych, 213 sióstr i 37 braci zakonnych z Polski oraz wolontariusze świeccy.

Mijający rok w Kościele na Wschodzie jest naznaczony ciągle trwającą wojną na Ukrainie, zbierającą tragiczne żniwo, kolejnym exodusem Ormian z Górskiego Karabachu, niepokojącymi wieściami o kapłanach na Białorusi i trudnymi konsekwencjami wojny, dotykającymi również inne kraje.

W fali pomocy jaka ciągle płynie z Polski na Ukrainę, od samego początku wojny uczestniczy też Zespół Pomocy Kościołowi na Wschodzie przy Konferencji Episkopatu Polski. We współpracy z różnymi instytucjami, wspólnotami i dzięki ofiarodawcom indywidualnym udało się i nadal udaje zorganizować wiele transportów z pomocą humanitar-

na, a także pomagać tym, którzy zdecydowali się schronić w Polsce. Wsparcie Zespołu, przebiegające poprzez parafie, zgromadzenia zakonne czy instytucje takie jak Caritas Spes Ukraina, kierowane jest przede wszystkim do ludzi mieszkających na obszarach szczególnie dotkniętych skutkami wojny. Dotychczas na pomoc Ukrainie z funduszy Zespołu zostało wydanych 1 mln 616 tysięcy 237 złotych, z których zostały zakupione żywność, artykuły medyczne, środki czystości, a także generatory prądotwórcze i piecyki do ogrzewania. Zespół pokrywa również koszty transportu pomocy humanitarnej – takich transportów zostało zorganizowanych 22. Ponadto na Ukrainie Zespół wspiera finansowo funkcjonowanie domów seniora, domów dziecka i wielu wspólnot parafialnych, które przyjęły uchodźców wewnętrznych. Zespół pomógł też w organizacji letniego wypoczynku dla dzieci, które dzięki temu mogły choć na chwilę oderwać się od wojennej rzeczywistości.

Działalność Zespołu to nie tylko Ukraina, choć obecna sytuacja ciągle wymaga wsparcia. Dlatego pomoc Zespołu kierowana jest do konkretnych odbiorców, tam, gdzie jest najbardziej potrzebna.

W 2023 roku zostały zrealizowane 194 prośby na kwotę 3 mln 11 tysięcy 757 złotych. Zespół wsparł remonty domów dla uchodźców z Górskiego Karabachu w Armenii. Pomógł również w organizacji let-

nego wypoczynku połączonego z formacją dla dzieci i młodzieży. Tą pomocą zostały objęte 32 grupy z Ukrainy, Białorusi, Gruzji, Uzbekistanu, Kazachstanu i Syberii.

Zespół wspiera również funkcjonowanie świetlic, przedszkoli, domów dziecka, domów seniora i samotnej matki, przytuliska dla bezdomnych oraz stołówki i kuchnie prowadzone przez siostry i braci zakonnych służące dożywianiu dzieci, starszych i najbardziej potrzebujących.

Dzięki współpracy z Górnośląskim Oddziałem „Wspólnota Polska”, Zespół przekazał paczki żywnościowe najstarszym rodakom na Ziemi Lwowskiej i zaopatrzył w niezbędne artykuły Stację Pomocy Charytatywnej „Dobre Serce”. Zespół uczestniczy także w akcji „Podaruj znicz na Kresy”. Dzięki wsparciu Zespołu około 200 młodych ludzi z Białorusi, Kazachstanu, Mołdawii i Ukrainy mogło uczestniczyć w Światowych Dniach Młodzieży w Lizbonie.

Zespół pamięta również o tych,

którzy przyjechali do Polski ze Wschodu, w tym o studentach z Białorusi, Ukrainy i Gruzji, poprzez wypłacanie stypendiów. Zespół świadczy też nieustannie pomoc liturgiczną dla Kościoła katolickiego na Wschodzie poprzez zakup dla konkretnych parafii paramentów liturgicznych, nagłośnień do kaplic i świątyń, ksiąg liturgicznych, a także modlitewników i śpiewników oraz wszelkiego rodzaju pomocy katechetycznych.

Ciągle jeszcze ważną część wydatków Zespołu stanowią dotacje na odbudowę oraz renowację kościołów, kaplic świetlic i sal katechetycznych, na co wydano 870 tysięcy 897 złotych. Ponadto, Zespół finansuje wysyłkę prasy katolickiej, w tym wiadomości KAI oraz wspiera wydawnictwa i media działające w ramach Kościoła na Wschodzie, a także inne projekty. Z inicjatywy Zespołu powstał również Wolontariat Syberyjski, skupiający osoby świeckie, które w czasie swojego urlopu czy wakacji pomagają

duszpasterzom i siostram zakonnym na Wschodzie. W 2023 roku na posługę na Ukrainę, do Kazachstanu, wyjechało 16 osób, w tym dwie na wolontariat roczny.

Zespół opracowuje również leksykon wraz ze wspomnieniami na temat udziału polskich duchownych w odradzaniu się Kościoła katolickiego na Wschodzie. Jest to bardzo ważne dzieło, które pozwoli ocalić od zapomnienia to, co zrobili kapłani i siostry zakonne z Polski dla Kościoła za wschodnią granicą, szczególnie po tzw. „pierestrojce”. Ponadto członkowie Zespołu wyjeżdżają na Wschód, aby na miejscu poznać potrzeby i sprawdzić realizację projektów. W mijającym roku odwiedzili ośmiokrotnie Ukrainę, włącznie z dotarciem do Charkowa, Zaporozża czy Mikołajowa, oraz Armenię, Kazachstan i Litwę.

Zespół Pomocy Kościołowi na Wschodzie zachęca do wsparcia duchowego i materialnego dzieł duszpasterskich, ewangelizacyjnych i charytatywnych Kościoła katolickiego na Wschodzie. Ofiary zebrane w II niedzielę Adwentu, a także napływające od stałych ofiarodawców indywidualnych przez cały rok, służą bezcenną pomocą katolikom we wszystkich tamtejszych diecezjach.

W tym dniu w Kościele w Polsce i poza jej granicami łączą się wierni z wielu parafii za wschodnią granicą, dziękując Bogu za modlitwę i składane ofiary. „Dzień modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie” za wschodnią granicą jest dniem wdzięczności za tych, którzy pomagają duchowo i materialnie.

Zespół Pomocy Kościołowi na Wschodzie / BP KEP
Fot. **Iwona Klimaszewska**

Wzruszające spotkanie dla osób starszych i samotnych w Suderwie

Wyjątkowe popołudnie

Zbliżają się święta Bożego Narodzenia, czas dzielenia się miłością i radością. Dla osób samotnych to czas najsmutniejszy, dlatego z inicjatywy softysa Grzegorza Jasińskiego zostało zorganizowane spotkanie opłatkowe dla osób starszych i samotnych.

Od kilku lat Grzegorz Jasinski współpracuje z Fundacją Projekt 22. Delegacja z Polski, z prezesem fundacji Andrzejem Kwaśniewskim na czele, jego małżonką Anetą Kwaśniewską oraz założycielem Klubu Sportowego w Gdańsku „Korsarz” Jackiem Zielińskim wraz z małżonką Katarzyną Zielińską, dostarczyła świątecz-

ne paczki dla osób potrzebujących. We współpracy z dyrektorem Szkoły Początkowej im. Mariana Zdziechowskiego w Suderwie Renatą Starenkieni oraz starostą gminy Suderwa Czesławą Pawiłowicz zorganizowano piękną imprezę. Przybyłych gości powitała dyrektor szkoły Renata Starenkieni, sta-

rosta gminy Suderwa Czesława Pawiłowicz, softys Grzegorz Jasinski oraz prezes fundacji Aneta Kwaśniewska. Uroczystość wigilijną uświetniło wspólne śpiewanie kolęd i pastorałek przy akompaniamencie Iwony Bujnowskiej oraz Waldemara Dudojta z zespołem. Ksiądz proboszcz Kęstutis Masevičius odmówił wspólną modlitwę oraz poświęcił opłatek. Zebrani dzielili się opłatkami oraz składali sobie życzenia. Na stole nie zabrakło też potraw wigilijnych. Po świątecznej kolacji seniorzy z rąk gości otrzymali świąteczne paczki. Następnego dnia Grzegorz Jasiński dostarczył świąteczne paczki dla osób, które nie mogły przybyć na święto. Sobotnie popołudnie z całą pewno-

ścią było wyjątkowe i niezwykle wzruszające dla wielu zaproszonych na spotkanie. Towarzyszyła podniosła, bożonarodzeniowa atmosfera oraz dużo serdeczności i ciepła. Serdecznie dziękujemy Andrzejowi i Anecie Kwaśniewskim, Jackowi i Katarzynie Zielińskim, sędziom koszykówki Arkadiuszowi Gęsiorkowi i Arkadiuszowi Lesekowi, Monice Krasowskiej oraz uczniom Liceum Ogólnokształcącego Mundurowe Spartakus w Gdańsku. Słowa podziękowania adresujemy zarządowi ZPL, który przyczynił się do przygotowania świątecznych stołów.

Agata Jacznik,
st. pedagog socjalny
Szkoła Podstawowa im. Mariana
Zdziechowskiego w Suderwie

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym dziesiątym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

**Czwartek,
14 grudnia 2023
Św. Jana od Krzyża,
prezbitera i doktora Kościoła,
wspomnienie**

Mt 11, 11-15

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus powiedział do tłumów: „Zapewniam was: Nie ma większego człowieka od Jana Chrzciciela, a jednak najmniejszy w królestwie niebieskim jest od niego większy. Od czasów Jana Chrzciciela aż do tej pory królestwo niebieskie doznaje gwałtu i gwałtownicy je zdobywają. Natomiast do czasów Jana prorokowali wszyscy Prorocy i Prawo. A jeśli chcecie wiedzieć, to właśnie on jest Eliaszem, którego oczekiwano. Kto ma uszy, niechaj słucha”.

NIE TYLKO SŁUCHAĆ, ALE USŁYSZEĆ

„Kto ma uszy, niechaj słucha”. Bóg mówi do nas codziennie, a każde Jego słowo ma moc przemieniać i wychowywać człowieka. Co czynimy z Jego słowem każdego dnia? Czy potrafimy w codziennym zgiełku to Słowo usłyszeć, zatrzymać w sercu, zastanowić się nad nim i pozwolić mu w nas pracować? Bóg posyła też do nas świadków, którzy pomagają nam głębiej zrozumieć i zrealizować w życiu Jego słowo. Tylko czy my pozwalamy świadkom do nas mówić? Czy ich słuchamy? Czy bierzemy z nich przykład? Jan Chrzciciel to szczególny patron czuwania adwentowego. Bądźmy tak jak On mocni i gorący w wierności Bogu. A nawet szaleni dla Boga.

Jezu, przepraszam Cię, że często jestem głuchy na Twoje słowa. Niby słucham, ale tak naprawdę słyszę tylko to, co sam chcę usłyszeć. Pragnę się zmienić.

**Piątek,
15 grudnia 2023**

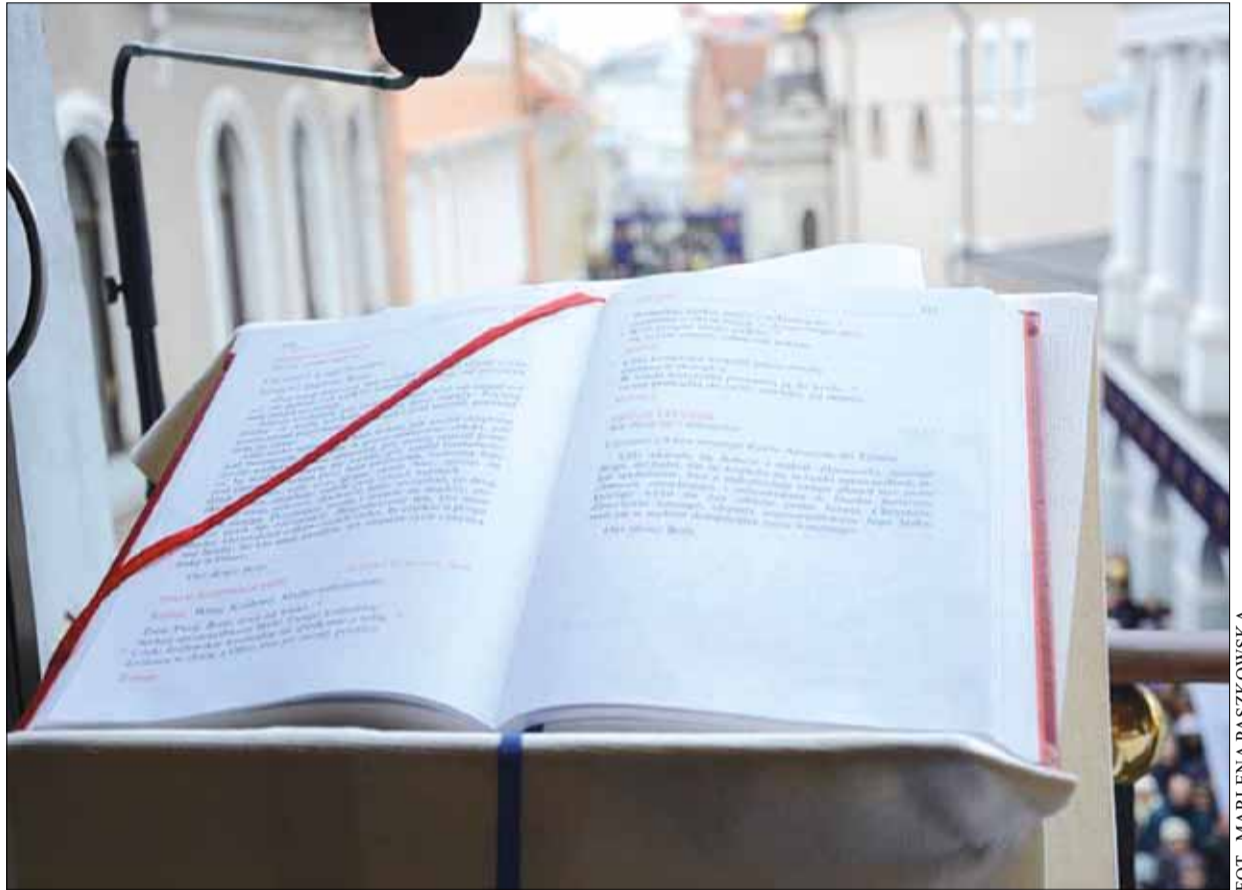
Mt 11, 16-19

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus powiedział do tłumów: „Do kogo przyrównam to pokolenie? Zachowuje się jak dzieci, które siedzą na placach i robią wymówki swoim rówieśnikom: «Graliśmy wam, a nie tańczyliście, śpiewaliśmy pieśni żałobne, a nie okazaliście żałoby». Przyszedł bowiem Jan; nie jadł i nie pił, a mówiono: «Opętał go demon». Przyszedł Syn Człowieczy; je i pije, a mówią: «To żartok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników». A jednak o mądrości świadczą jej dzieła”.

ZMIĘNIAMY SWOJE NASTAWIENIE

Nie tylko współcześni Jezusowi Żydzi zachowywali się jak rozkapryszony dzieci. My też często tacy jesteśmy – uparci i przekorni w swoim zachowaniu. Wtedy żadne argumenty nie mają szans. Nic nam nie pasuje. Potrafimy na przykład być niezadowoleni, bo mieliśmy nieco inny plan na nasze życie, niż zaproponował nam Pan. Nieważne, że On naprawdę chce naszego dobra, dla nas istotne jest tylko to, że nie otrzymaliśmy tego, czego chcieliśmy.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Wielu z nas ten opór przenosi na innych ludzi, ciągle ich krytykując, obgadując. Wielu nie potrafi się cieszyć życiem. Często zazdrościmy innym sukcesu... Przyjrzyjmy się sobie, skorzystajmy z sakramentu pokuty i pojednania. Zaprosimy Jezusa do naszego życia. Zweryfikujemy nasze postępowanie.

Panie, proszę, przebac mi, pomóż mi zmienić się i napelnij me serce radością.

**Sobota,
16 grudnia 2023**

Mt 17, 10-13

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Ucniowie zapytali Jezusa: „Czemu nauczyciele Pisma twierdzą, że najpierw musi przyjść Eliasz?”. Odpowiedział: „Eliasz rzeczywiście przyjdzie i wszystko naprawi. Wiedziecie jednak, że Eliasz już przyszedł, ale go nie rozpoznali i postąpili z nim tak, jak im się podobało. Podobnie Syn Człowieczy dozna od nich cierpień”. Wtedy uczniowie zrozumieli, że mówił o Janie Chrzcicielu.

NAŚLADUJMY PROROKÓW

Wiedza, że musi przyjść Eliasz, okazała się dla uczniów w Piśmie bezużyteczna, bo go nie rozpoznali. Zabrakło przygotowania duchowego i otwarcia na Boga. Zabrakło relacji z Bogiem. I tu jest wskazówka dla nas. Właśnie przeżywamy Adwent, poświęćmy więc trochę czasu na spotkanie z Bogiem. Pozwólmy Mu, aby nas przemieniał, abyśmy doświadczyli Jego miłości. Zadbajmy, aby nasze serca stały się czyste. Odważnie opowiadajmy się za Bogiem, bądźmy gorliwi, dbajmy o chwałę Bożą tak jak wspomniani w Ewangelii prorok Eliasz i Jan Chrzciciel. Dobrze wykorzystajmy dany nam czas.

Panie, otwieram dzisiaj moje serce i umysł na głos proroka Eliasza. Bardzo potrzebuję w moim życiu Twoich wskazań.

**Niedziela,
17 grudnia 2023
III niedziela Adwentu**

J 1, 6-8. 19-28

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Pojawił się człowiek posłany przez Boga – miał na imię Jan. Przybył on, aby dać świadectwo: miał świadczyć o światłości, aby dzięki niemu wszyscy uwierzyli. On sam nie był światłością, lecz miał świadczyć o światłości. Takie jest świadectwo Jana, gdy z Jerozolimy wysłano do niego kapłanów i lewitów, aby go zapytali: „Kim jesteś?”. Wyznał wówczas, niczego nie ukrywając: „Nie jestem Chrystusem”. Wtedy go zapytali: „Cóż więc? Jesteś Eliaszem?”. Odpowiedział: „Nie”. Zapytali go więc: „Jesteś prorokiem?”. Odpowiedział: „Nie”. Zapytali go więc: „Kim jesteś? Chcemy bowiem dać odpowiedź tym, którzy nas wysłali. Za kogo się uważasz?”. Jan rzekł: „Jestem głosem, który woła na pustyni: Wyrównajcie drogę Pana, zgodnie z tym, co powiedział prorok Izajasz”. A wysłannicy byli faryzeuszami. I zapytali go: „Dlaczego więc chrzczisz, skoro nie jesteś ani Chrystusem, ani Eliaszem, ani prorokiem?”. Jan im odpowiedział: „Ja chrczę wodą, wśród was jednak pojawił się Ten, którego wy nie znacie. Wprawdzie przychodzi On po mnie, lecz ja nie jestem godny rozwiązać Mu rzemyka u sandałów”. Miało to miejsce w Betanii, na drugim brzegu Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu.

KIM JESTEM, A KIM NIE?

Niedziela Gaudete – Niedziela Radości. Liturgia zaprasza nas do radości, bo przychodzący Pan jest coraz bliżej.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Jan Chrzciel pokazuje nam, co jest źródłem tej głębokiej radości, której świat dać nie może. To świadomość własnej tożsamości i misji. Jan wie, kim jest w oczach Boga i jaką misją On go obdarzył. Mówiąc o samym sobie do faryzeuszy, najpierw trzykrotnie zapewnia, kim na pewno nie jest. Dopiero potem stwierdza, kim jest. Im bardziej będziemy świadomi, kim jesteśmy, a kim nie, tym więcej radości będzie nam towarzyszyło w codzienności.

Jezu, pragnę odkrywać, kim jestem w Twoich oczach, aby móc innych prowadzić ku Tobie.

**Poniedziałek,
18 grudnia 2023**

Mt 1, 18-24

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

A oto jak było z narodzeniem Jezusa Chrystusa: Matka Jego była zaręczona z Józefem. Zanim jednak zamieszkali razem, poczęła z Ducha Świętego. Jej mąż Józef był człowiekiem sprawiedliwym. Nie chciał Jej znieścawić i dlatego postanowił rozstać się z Nią po kryjomu. A gdy tak zdecydował, anioł Pański ukazał mu się we śnie i powiedział: „Józefie, synu Dawida, nie bój się przyjąć twojej żony Maryi, gdyż to, co się w Niej poczęło, pochodzi z Ducha Świętego. Urodzi Ona syna, a ty nadasz Mu imię Jezus, gdyż On uwolni swój lud od grzechów”. A wszystko to się stało, aby się spełniło słowo Pana przekazane przez proroka: „Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel”, to znaczy: „Bóg jest z nami”. Gdy Józef zbudził się, uczynił tak, jak mu nakazał anioł Pański, i przyjął swoją żonę.

PRZYJĄĆ MARYJĘ DO SWOJEGO ŻYCIA

Tydzień poprzedzający Boże Narodzenie to w liturgii czas zwiastowań i błogosławieństw. Bóg zwiastuje poszczególnym osobom swój zamiar, a one go akceptują. Jak bardzo musiał być rozdarty Józef, widząc, że Maryja, jego narzeczona, oczekuje dziecka, które nie jest jego. Nie dochodzi jednak swoich praw, nie oskarża Jej o zdradę. Postanawia potajemnie Ją oddalić, aby uchronić przed znieścawieniem. Dopiero Bóg mówi Józefowi, co się stało i co ma uczynić. I Józef tak czyni, posłuszny Bogu. Także i do nas są skierowane słowa: „Nie bój się przyjąć Maryi”. Jeśli przyjmujemy Ją do naszego życia, Ona przyniesie nam Jezusa.

Jezu, dziękuję Ci, ponieważ jak Józefowi, tak i mnie wskazujesz najlepsze rozwiązania w życiu, bo płynące z miłującej woli Ojca.

**Wtorek,
19 grudnia 2023**

Łk 1, 5-25

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Za czasów Heroda, króla Judei, żył pewien kapłan z oddziału Abiasza, imieniem Zachariasz. Miał on żonę z rodu Aarona, której było na imię Elżbieta. Oboje byli sprawiedliwi przed Bogiem, bo nienagannie zachowywali wszystkie przykazania i przepisy Pańskie. Nie mieli oni dziecka, ponieważ Elżbieta była nieplodna, a oboje byli już w podeszłym wieku. Pewnego razu Zachariasz sprawował kapłańską służbę przed Bogiem według ustalonej kolejności swojego oddziału. Zgodnie ze zwyczajem kapłańskim został on wyznaczony przez losowanie, by wejść do świątyni Pana i złożyć ofiarę kadzenia. A w czasie składania

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

ofiary mnóstwo ludzi modliło się na zewnątrz. Nagle po prawej stronie ołtarza kadzenia ukazał mu się anioł Pański. Zachariasz przeraził się na jego widok i ogarnął go lęk. Lecz anioł powiedział do niego: „Nie bój się, Zachariaszu, bo twoja modlitwa została wysłuchana. Twoja żona Elżbieta urodzi ci syna, któremu nadasz imię Jan. Będzie to dla ciebie powodem radości i wesela i wielu będzie się cieszyć z jego narodzenia. Stanie się wielki przed Panem; nie będzie pił wina ani sycery i już w tonie matki napelni go Duch Święty. Wielu Izraelitów nawróci do Pana, ich Boga. Sam pójdzie przed Nim w duchu i mocy Eliasza. Zwróci serca ojców ku dzieciom, nieposłusznych ku mądrości sprawiedliwych i przygotuje Panu lud dobrze usposobiony”. Zachariasz zapytał anioła: „Po czym to poznam? Przecież jestem już stary, a moja żona też jest w podeszłym wieku”. Anioł mu odpowiedział: „Ja, stojący przed Bogiem Gabriel, zostałem posłany, by przemówić do ciebie i oznajmić ci tę dobrą nowinę. Ponieważ jednak nie uwierzyłeś moim słowom, które się wypełnią w swoim czasie, staniesz się niemy i nie będziesz mógł mówić aż do dnia, w którym się to stanie”. Lud tymczasem czekał na Zachariasza i dziwił się, że tak długo zatrzymuje się w świątyni. Kiedy wyszedł, nie mógł do nich przemówić. Wtedy domyślili się, że miał widzenie w świątyni. A on dawał im znaki i pozostał niemy. Gdy skończył się czas jego służby, wrócił do domu. Potem jego żona Elżbieta poczęła i pozostawała w ukryciu przez pięć miesięcy. Mówiła: „Tak uczynił mi Pan, gdyż wejrzał na mnie i zdjął ze mnie hańbę w oczach ludzi”.

ZAUFAĆ OBIETNICY

Zachariasz składa ofiarę kadzenia w świątyni. Tam spotyka go Bóg i ustami anioła Gabriela przekazuje mu radosną wieść, że narodzi się mu długo oczekiwany syn. Zachariasz, który wraz z żoną Elżbietą jest już w podeszłym wieku, powątpiewa: „Po czym to poznam?”, czyli: „Jaki znak uczynisz, abym Ci uwierzył?”. Aby pomóc Zachariaszowi dorastać do wiary, Bóg daje mu jeszcze inny znak, możemy powiedzieć wychowawczy – pozostanie niemy do momentu wypełnienia się obietnicy. Wiara jest ufnością w Boże obietnice, które się spełniają w swoim czasie. Czy w przedświątecznym zabieganiu jestem w stanie nie tylko usłyszeć głos Boga w moim sercu, ale i uwierzyć Jego obietnicom?

Panie, pragnę słuchać Twego głosu i otwierać moje serce na Twoje obietnice.

**Środa,
20 grudnia 2023**

Łk 1, 26-38

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

W szóstym miesiącu Bóg posłał anioła Gabriela do miasta galilejskiego, zwanego Nazaret, do dziewicy zaręczonej z mężczyzną o imieniu Józef, z rodu Dawida. Dziewicy było na imię Maryja. Anioł przyszedł do Niej i powiedział: „Raduj się, łaski pełna, Pan z Tobą”. Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co znaczy to pozdrowienie. Wtedy anioł powiedział do Niej: „Nie bój się, Maryjo, bo Bóg Cię obdarzył łaską. Oto poczniesz i urodzisz syna, i nadasz Mu imię Jezus. Będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego ojca Dawida. Będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a Jego królestwo nie będzie miało końca”. Wtedy Maryja zapytała anioła: „Jak się to stanie, skoro nie znam pożycia małżeńskiego?”. Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i ostoni Cię moc Najwyższego; dlatego Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. Oto Twoja krewna Elżbieta pomimo starości poczęła syna i jest już w szóstym miesiącu, chociaż uważa się ją za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”. A Maryja tak odpowiedziała: „Jestem służebnicą Pana; niech mi się stanie według twojego słowa”. Wtedy odszedł od Niej anioł.

WOLNI, ABY WSPÓŁPRACOWAĆ Z BOGIEM

Bóg szanuje wolność człowieka. Dlatego w zwiastowaniu ustami anioła Gabriela objawia Maryi swoją wolę, ale pyta jednocześnie, czy chce ją przyjąć. Bóg nie narzuca, lecz prosi. Maryja jako istota wolna mogła powiedzieć Bogu „nie”, podobnie jak w ogrodzie Eden postąpiła Ewa, słuchając zwodniczych zapewnień węża. Ewa też była wtedy bez grzechu, pełna łaski i w komunii z Bogiem. To, co Ewa zniszczyła przez swoją pychę, nieufność i nieposłuszeństwo, Maryja na nowo odbudowała przez swoją wolność, pokorę, ufność i posłuszeństwo Bogu. Stając się służebnicą Pana, stała się wolna wobec wszystkich innych autorytetów ludzkich.

Jezu, pragnę się coraz bardziej upodabniać do Maryi w zaufaniu i wybieraniu woli Boga w moim życiu.

Restrykcyjne zasady

Paryżan mieszkających w pobliżu stref olimpijskich czekają niełatwe dni podczas największej sportowej imprezy globu, która odbędzie się na przełomie lipca i sierpnia 2024 r. Będą musieli mieć specjalny kod QR umożliwiający przekraczanie stref i poruszanie się w nich.

Protest przewoźników

W pobliżu przejścia granicznego z Ukrainą rozpoczął się protest węgierskich przewoźników, którzy dotychczas do protestów organizowanych w Polsce i na Słowacji. Domagają się wprowadzenia zezwoleń komercyjnych dla ukraińskich przewoźników wjeżdżających do UE. Protest nie ma powodować żadnych ograniczeń w ruchu samochodów i autobusów. W obu kierunkach będą jednak przepuszczane tylko dwie ciężarówki na godzinę.

Rekordowa liczba oczekujących

Służba Imigracji i Naturalizacji (IND) nie podjęła decyzji w sprawie przeszło 70 tys. wniosków osób ubiegających się o azyl w Niderlandach. Takie zaległości to rekord w historii Niderlandów. Opóźnienia wynikają przede wszystkim z przedłużającej się procedury rozpatrywania wniosków przez IND. W ubiegłym roku IND zdecydowało o wydłużeniu procesu w sprawie udzielenia azylu z 6 do 15 miesięcy.

Deportacja imigrantów

Brytyjska Izba Gmin przyjęła rządowy projekt ustawy, która ma umożliwić deportację nielegalnych imigrantów do Rwandy. Projekt ustawy poparło 313 posłów, przeciwnych mu było 269. Nie oznacza to jeszcze, że projekt wejdzie w życie, gdyż było to dopiero pierwsze głosowanie decydujące o tym, czy trafi on do dalszych prac, czy też zostanie od razu odrzucony.

Przedłużenie kontroli granicznych

Niemcy chcą przedłużenia kontroli granicznych o kolejne dwa miesiące, czyli do połowy lutego 2024 roku. Ich zdaniem obostrzenia w tym zakresie dają efekty. 16 października Niemcy wprowadzili tymczasowe kontrole graniczne, by przeciwdziałać nielegalnej migracji. Zostały one przedłużone do 15 grudnia. Teraz mowa o kolejnych terminach.

Nowo wybrany premier Polski Donald Tusk wygłosił exposé

Przewodniczący Platformy Obywatelskiej, Donald Tusk, został w poniedziałek wybrany przez Sejm na premiera w tzw. drugim kroku konstytucyjnym. Dziś wygłosił swoje exposé, w którym poruszył m.in. kwestię środków z KPO, dalszych zbrojeń oraz budowy CPK.

Premier Donald Tusk w swoim exposé odnosił się wielokrotnie do rządów swoich poprzedników. Wskazał, że „polska polityka od kilku lat zatraciła powagę debaty publicznej”. Podkreślał przy tym znaczenie wyborów z 15 października, które pozwoliły jego koalicji na utworzenie większości sejmowej.

„Myślę, że 15 października przejdzie do historii jako dzień – nie pierwszy raz – pokojowego buntu, buntu na rzecz wolności i demokracji, trochę podobnie jak 31 sierpnia 1980 r. czy 4 czerwca, kiedy odzyskiwaliśmy niepodległość, wolność po zwycięstwie »Solidarności« – stwierdził premier.

Zaznaczył też m.in., że jego celem jest odbudowanie wspólnoty narodowej. Jak mówił „chodzi o to, by w Polsce znalazło się miejsce dla przedstawicieli wszystkich opcji politycznych”.

„Musimy też rozumieć, że lekcja »Solidarności« to jest lekcja pokonywania różnic między ludźmi i budowania na co dzień wspólnoty, która pozwala się różnić, ale też pozwala wspólnie działać i wspólnie

nieść odpowiedzialność za własną ojczyznę” – podkreślił szef rządu.

Mimo to – jak zauważył prof. Arkadiusz Jabłoński, socjolog, odnosząc się do exposé – Donald Tusk wyraził zamiar rozliczenia poprzedniej władzy.

– Przynajmniej wstępna część tego exposé raczej przypominała jakąś mowę pogrzebową, w której to Donald Tusk wyrażał więcej współczucia nad tym, co złego, śmiertelnego wręcz w swoich konsekwencjach stało się w Polsce niż temu, co ma zrobić dla przyszłości. To ma być chyba skonstruowane w opozycji do „czarnych czasów” rządów PiS, w których to on ma zaprowadzić wreszcie pokój, dać nadzieję i zamknąć ten „czarny rozdział” w Polsce w oparciu o (podejrzewam) solidne rozliczenie ludzi rządzących

w poprzednim czasie – zwrócił uwagę prof. Arkadiusz Jabłoński.

W dalszej części exposé Donald Tusk przedstawił nieco więcej „konkretów” (choć mogą to być tylko obietnice, które nie doczekają się spełnienia). Zapowiedział m.in. uzyskanie dla Polski pieniędzy z Krajowego Planu Odbudowy, powołanie Rady Fiskalnej do opiniowania wydatków państwa czy też dozbrojenie polskiej armii.

Poruszył również temat Centralnego Portu Komunikacyjnego.

„Przyszłość CPK rozstrzygnie się w transparentny sposób. W tym procesie będą uczestniczyli eksperci. Projekt będzie służył Polsce, Polkom i Polakom” – powiedział premier.

Fot. sejm.gov.pl/
Aleksander Zieliński

W Kanadzie Boże Narodzenie uznano za dyskryminujące mniejszości

Kanadyjska Komisja Praw Człowieka uznała, że chrześcijańskie święta jak Boże Narodzenie czy Wielkanoc „dyskryminują mniejszości religijne”. Tak wynika z oficjalnego dokumentu, który mówi o systemowej dyskryminacji, ponieważ w tym kraju legalne są tylko święta religijne związane z chrześcijaństwem – donosi Vatican News.

W dokumencie kanadyjskiej Komisji Praw Człowieka stwierdzo-

no, że dyskryminacja mniejszości religijnych w tym kraju jest zakorzeniona w historii kanadyjskiego kolonializmu. Podkreślono, że osoby niebędące chrześcijanami zmuszone są do ubiegania o specjalne zwolnienia z pracy, by móc obchodzić swoje święta, w których ich religia wymaga od nich powstrzymania się od pracy.

Od tego dokumentu, dyskusowanego w czasie debaty nt. nietolerancji religijnej, już zdystansowała się niższa izba parlamentu. Jeden

z posłów, Alain Therrien, wprost spytał premiera Justina Trudeau, czy także św. Mikołaj lub padający śnieg są rasistowskie, gdyż przez ludzi w wielu krajach nieznane. Premier stwierdził, że Kanada dała się zapędzić w absurdalną debatę. Dodał też: „Oczywiście Boże Narodzenie nie jest dyskryminujące. Fakt, że ktoś to insynuuje, niewiele mówi o tym święcie, ale za to mówi o intelektualnym upadku, do którego prowadzi postępową ideologia”.

Szef WHO: sytuacja w Strefie Gazy jest katastrofalna

Szef Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) Tedros Adhanom Ghebreyesus powiedział podczas zwołanego w trybie nadzwyczajnym posiedzenia rady dyrektorów tej agencji, że sytuacja służb medycznych w Strefie Gazy jest katastrofalna, a warunki sprzyjają rozprzestrzenianiu się śmiertelnych chorób.

Rada dyrektorów rozpatruje wniosek Afganistanu, Maroka, Kataru i Jemenu o pilne wystanie

do Strefy Gazy personelu medycznego oraz leków, a także o wyasygnowanie funduszy na odbudowę szpitali.

Tedros oznajmił jednak, że na razie, ze względu na wojnę i niemożność zagwarantowania bezpieczeństwa w enklawie, „niemal niemożliwe” jest spełnienie tych oczekiwań, choć w Strefie pojawiły się choroby zakaźne, co grozi epidemią wraz z pogarszaniem się warunków i paraliżem sektora medycznego.

Praca medyków staje się nie-

możliwa, a oni sami znaleźli się na linii strzału – dodał.

Reuter podkreśla, że spotkania rady dyrektorów WHO zwoływane w trybie nadzwyczajnym są bardzo rzadkie i ostatnio zorganizowano je podczas pandemii koronawirusa i w 2015 roku po wybuchu epidemii eboli w Afryce Zachodniej.

Szef WHO podpisał w listopadzie apel szefów agencji ONZ, w którym sygnatariusze domagają się natychmiastowego zawieszenia broni w Strefie Gazy.

Betlejemskie Światło Pokoju ruszyło w Polskę

Plomień z Groty Narodzenia Pańskiego w Betlejem, czyli Betlejemskie Światło Pokoju, zostało w niedzielę uroczystie przekazane przez słowackich skautów harcerzom Związku Harcerstwa Polskiego w Narodowym Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem. Tegorocznej akcji towarzyszy hasło „Czyńmy pokój”. Harcerze przekazali również Betlejemskie Światło Pokoju organizacjom skautowym z krajów sąsiednich: Rosji, Litwy, Ukrainy i Białorusi, Niemiec, a także na północ – do Szwecji.

Referendum uznano za ważne

Sąd Najwyższy podjął uchwałę, w której potwierdził ważność referendum przeprowadzonego 15 października. Obywatele zgłosili ponad 2,2 tys. protestów dotyczących przeprowadzonego referendum. Orzeczenie Izby Kontroli Nadzwyczajnej Sądu Najwyższego kończy ostatecznie kwestię referendum, które odbyło się razem z wyborami parlamentarnymi.

Zabezpieczone interesy pracowników

ArcelorMittal Poland podpisał ze związkami zawodowymi porozumienie ws. rozwiązań dla pracowników krakowskiej koksowni na czas tzw. gorącego postępu instalacji. Dokument zawiera rozwiązania dla 229 pracowników tego zakładu i uwzględnia większość postulatów związkowców. Firma zakłada, że 129 z 229 pracowników zatrudnionych w krakowskiej koksowni znajdzie zatrudnienie w innych zakładach ArcelorMittal Poland. Około 100 osób będzie wykonywało prace związane z utrzymaniem koksowni podczas jej postępu.

Bilety PKP Intercity w nowej aplikacji

Bilety na pociągi PKP Intercity można już kupować bezpośrednio w aplikacji Jakdojade. Po 11 miesiącach 2023 r. spółka sprzedała przez aplikację i kanały internetowe 7,4 mln biletów podróżnym. Jakdojade to piąty partner PKP Intercity, który już sprzedaje bilety w ramach współpracy opartej o ujednolicone warunki handlowe. Biletów narodowego przewoźnika można szukać także m.in. w: mPay, e-podróżnik.pl, SkyCash, KOLEO.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1239

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 20 grudnia 2023 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinės 50, p. 501

doza leku	▼	powrót, powtórzenie	▼	tytan dźwigający niebios	▼	esencja, odwar	gruba gałąź	▼	budynek straży pożarnej	do przecierania kłód
zabytkowy mebel	▶	3				wytwórnia desek urodzinowe ciasto	▶			
▶				kopiuje zdjęcia	▶				6	
zbliżony do kuli porcja energii	▶					wokół lustra	▶			
▶		11		obiekt sportowy	▶	sztuczka, chwyt	▶			
rzymski bóg wojny	"mózg" armii		długi sznur z pętlą na końcu	▶		2		nisza		recepta na zdrowie
▶				błyszczący materiał	▶	film Krzysztofa Kieślowskiego	▶	8		
milczą, gdy dusza śpiewa		część spłaty	▶				musujący, chłodzący napój		zajęczy skok	
▶		Chalupiec	▶							
poczucie umiaru	▶				wieprzowina	▶				
▶		9					kogut niemowlę			13
ma siarczany lebek niania	▶				na część jubilatę ptak jak grzyb	▶				
z neutro-nami	jarmark		ukośny ścinak drobny węgiel	▶		12		samotny występ	omam	rodzic
▶				pozbawienie wolności	▶					
jon ujemny niejedna w "Aidzie"	▶						jest symbolem mądrości			
▶		1		tworzywo sztuczne	▶	5				
muszkatołowa lub lodowa	▶						końcowy fragment sonaty			10

Litery z ponumerowanych pól utworzą tytuł wiersza A. Bursy.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Rozwiązanie krzyżówki nr 1238. Kobieta w kapeluszu.
Nagrodę wylosowała Stanisława Bujnowska z Wilna.
Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

JAK CIĘ WIDZĄ Święteczny savoir-vivre

W świątecznej, bożonarodzeniowej atmosferze wszyscy starają się być dla siebie mili i serdeczni. Czasem jednak zdarzają się potknięcia, które choć drobne, mogą popsuć cały nastrój. Zadbajmy więc o to, aby w czasie kolacji wigilijnej i podczas świątecznych rodzinnych spotkań zachować się właściwie i taktownie.

- Składając życzenia podczas dzielenia się opłatkiem starajmy się, żeby nie były one powtarzane dla każdego tak samo. Nie powinno się zaczynać życzeń od mówienia „życzę ci zdrowia, szczęścia, pomyślności”, ponieważ brzmi to jak zwykły frazes, w który nic od siebie nie wkładamy. Tym zwrotem możemy zakończyć nasze życzenia. Zacząć je natomiast można mówiąc o faktycznych życzeniach, które chcemy, aby danej osobie się spełniły. Aby złożyć właśnie takie życzenia musimy tę osobę znać, a nawet jeśli

jej dobrze nie znamy, po prostu wiedzieć np. czym się zajmuje, interesuje, jakie są jej pasje.

- Pamiętajmy, aby w takiej sytuacji nie poruszać trudnych tematów, nie wchodzić w sferę prywatną, np. nie powinniśmy młodej dziewczynie, która nie ma chłopaka życzyć dobrego męża. Być może o tym marzy, ale takie słowa będą dla niej przykre lub odbierze je jako zarzut i poczuje się gorzej. W takiej sytuacji lepiej życzyć jej spełnienia najskrytszych marzeń i to zdecydowanie wystarczy.
- Pamiętajmy więc, aby zachować umiar i powiedzieć mniej, niż za dużo. Zamiast życzyć studentce obrony pracy magisterskiej, wiedząc, że bardzo się tym stresuje, lepiej powiedzieć, że życzymy jej wytrwałości w dążeniu do celu. To będzie dla niej bardziej motywujące i przyjemniejsze, niż powiedzenie wprost i wspomnianie nieprzyjemnego tematu egzaminu. Najważniejsze jest to, aby życzenia płynęły prosto z serca i z prawdziwej życzliwości.

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Święta a odwiedzanie rodziców

Jest wiele dzieci, które nie odwiedzają rodziców lub coraz rzadziej się z nimi spotykają i całkowicie zrywają więzy. Co więcej, te sytuacje zdarzają się teraz coraz częściej i w wielu przypadkach powodują dużo bólu i cierpienia. Zwłaszcza w święta... Każda rodzina i członek rodziny jest wyjątkowy. Choć niektóre zachowania mogą być uzasadnione, nie zawsze jest jasne, co powoduje dystans w relacjach między rodzicami a dziećmi. Pierwszy sygnał alarmowy pojawia się często, gdy wizyty stają się coraz rzadsze. Nerozwiazane urazy między rodzicami a dziećmi mogą spowodować stopniowe zerwanie więzi. Odwiedziny stają się coraz bardziej sporadyczne i prawie nie ma kontaktu telefonicznego.

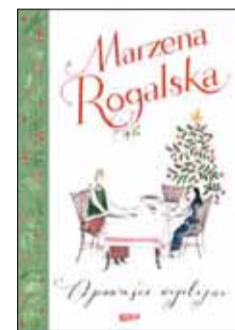

- Często zdarza się, że dzieci nie odwiedzają rodziców z określonej przyczyny. Może na przykład chodzić o wychowanie i edukację, podczas których miały miejsce sytuacje nadużyć, utrudniające istnienie harmonii rodzinnej. W takich sytuacjach, kiedy dzieciom w końcu udaje się opuścić dom, często muszą uciec od rodzica lub rodziców, którzy pozostawili je z głęboką traumatyczną raną.
- Dorośle dziecko często uświadamia sobie, że za każdym razem, gdy odwiedza rodziców, dochodzi między nimi do kłótni i nieporozumień. Różne wartości, a nawet fakt, że dziecko nie spełniło oczekiwań rodziców, są częstym źródłem sporów i dyskomfortu. Dlatego, aby uniknąć nieprzyjemnych sytuacji, dzieci stopniowo decydują się na rzadsze wizyty.
- Niektóre dzieci są oczkiem w głowie matki i ojca, dopóki nie wejdą w nowy związek. Wtedy wszystko się rozpada. Związek staje się polem bitwy, ponieważ rodzice nie akceptują partnerów życiowych swoich dzieci. Rodzice twierdzą, że ich pociechy „zasługują na kogoś lepszego”. To kończy się prędzej czy później ochłodzeniem relacji. Z drugiej strony czasami to partnerzy dzieci są tymi, którzy mają złe relacje z rodzicami ukochanej osoby. To napięcie z teściami może przełożyć się na radykalną decyzję: dzieci przestają składać wizyty.
- Niektóre dzieci nie odwiedzają swoich rodziców, bo to nie jest dla nich możliwe. Życie w innych społecznościach, miastach, a nawet krajach utrudnia wzbogacające spotkania fizyczne. Co więcej, praca i posiadanie własnej rodziny sprawiają, że te wizyty są czasami bardziej sporadyczne, niż wszyscy by sobie tego życzyli. Jednak mimo dzielącej ich odległości odległości dzieci, które kochają swoich rodziców, są zawsze w kontakcie. Zawsze mają czas na telefon z pytaniem „Jak się masz mamo? Jak Ci minął dzień, tato?”. Te gesty i potrzeba wysłuchania siebie nawzajem utrzymują silną więź pomimo dzielących ich kilometrów.

Każdy przypadek jest inny, każdy ma swoją własną teorię, ale kiedy nadchodzi święta samotność i brak kontaktu stają się bardziej uciążliwe. Poza relacjami, które każdy z nas ma z rodzicami, leży ludzkość i potrzeba udzielenia pomocy, gdy nie mogą oni sobie poradzić. Nigdy nie należy o tym zapominać.

CZYTAM, BO LUBIĘ Marzena Rogalska „Opowieści wigilijne”

Słyszymy często, że święta Bożego Narodzenia są czasem radości i nadziei. To zdanie, powtarzane po wielokroć, wbiło się nam w pamięć tak bardzo, że przestajemy zwracać uwagę na jego treść i właściwe przesłanie. Bo przecież co to znaczy: czas radości i nadziei? Czy tylko tyle, że mamy się cieszyć i oczekiwać zmian na lepsze? Nie. Przede wszystkim my sami mamy sprawić, że inni, bliżsi czy dalsi, będą się cieszyli wraz z nami. Jeżeli chcemy sami mieć nadzieję – musimy również umieć dawać ją innym. Radość i nadzieja nie biorą się przecież znikąd, nie rodzą się same z siebie. Pięć wigilijnych opowiadań, które macie przed sobą, łączy jedna wspólna myśl. W świecie bohaterów moich dwóch cykli powieściowych – o Agacie Donimirskiej i Karli Linde – to, czy umiemy coś dać innym, stanowi o człowieczeństwie, o prawdziwej wartości ludzi. I nie chodzi tu o dawanie z tego, co nam zbywa. Aby ofiarować komuś radość i nadzieję, często trzeba zrezygnować z czegoś własnego, przezwyciężyć niechęć i lenistwo, wyjść z bańki, w której jest nam dobrze i bezpiecznie. Wszystko to w imię tego, co najważniejsze: w imię miłości – napisała autorka. Lwów 1909. Spotkanie samotnego wdowca i chłopca szukającego bezpiecznej przystani, które na zawsze odmieni życie ich obu. Oran 1945. Bliska rozmowa dwojga samotnych ludzi, którzy stracili wszystko, co ważne, ale wciąż wierzą w drugiego człowieka. Kraków 1950. Wigilia, która sprawia, że starsi państwo, którzy całe życie spędzili obok siebie, odkrywają, co ich naprawdę łączy. Kraków – Londyn 1979. Rozmowa dwojga rozdzielonych przez los przyjaciół, która ratuje przed rozpaczą i pozwala na nowo odnaleźć sens życia. I wreszcie Kraków 2004. I wigilijny wieczór, wymarzony, inny niż wszystkie. Taki, który jest nowym początkiem. To wszystko w pięknych opowieściach – w sam raz na święta!

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

IX Turniej Tańców Polskich „O Palmę Wileńszczyzny” w DKP w Wilnie

Coraz popularniejsze przedsięwzięcie

W niedzielę, 10 grudnia, odbył się IX Turniej Tańców Polskich „O Palmę Wileńszczyzny”. Udział w nim wzięła rekordowa liczba uczestników – 150 par.

Byli to tancerze z Artystycznego Polskiego Zespołu Pieśni i Tańca „Wilia”, choreografka Beata Bużyńska; Młodzieżowego Zespołu „Sto uśmiechów” kierowniczką i choreografką Danuta Grydź; Zespołu Tańca Ludowego „Kropelki” i „Hałas” kierowniczką

i choreografką Tatiana Moliejienė, choreograf Erwin Mieczkowski; Zespołu Pieśni i Tańca „Świtezianka”, choreografka Teresa Andruskiewicz.

Impreza tradycyjnie rozpoczęła się polonezem, po nim wszyscy uczestnicy zrobili zdjęcie pamiątkowe i rozpoczęło się... Pierwsi na parkiecie zatańczyli zawodnicy z grupy „0”, do której należą dzieci do 6 lat. Następnie zaczęła się rywalizacja w 4 kategoriach wiekowych. Widzowie

sędzią konsultant tańców polskich Polskiej Sekcji CIOFF

3. Katarzyna Bilka – sędzia konsultant tańców polskich Polskiej Sekcji CIOFF

4. Dariusz Skrzydlewski – sędzia konsultant tańców polskich Polskiej Sekcji CIOFF

5. Piotr Skawski – sędzia tańców polskich Polskiej Sekcji CIOFF

6. Mantas Gudaitis – sędzia skrutiner z Litwy

Zwycięzcami IX Turnieju Tańców Polskich „O Palmę Wileńszczyzny” zostali:

I kategoria:

Miejsce I – Edgar Limanowski / Amelia Milewska, MZT „STO USMIECHÓW”

Miejsce II – Oskar Komarowski / Ewelina Karazniewicz, ZTL „PERŁA”

Miejsce III – Hubert Gaidis / Wanesa Kołoszewska ZPIT „OJCOWIZNA”

Miejsce IV – Łukasz Dowksza / Kornelia Nowicka ZTL „HAŁAS”

Miejsce V – Mateusz Wiszomirski/Wiktoria Szymicewa, ZTL „PERŁA”

Miejsce VI – Adrian Stawiński/Weronika Żyndul, ZTL „PERŁA”

II kategoria

Miejsce I – Daniel Limanowski / Sylwia Drożdż, MZT „STO USMIECHÓW”

Miejsce II – Damian Wiszniew-

i choreografką Krystyna Wołejko; Zespołu Tańca Ludowego „Perła”, kierownik i choreograf German Komarowski, choreografowie Erwin Mieczkowski i Ewa Iftodij; Zespołu Pieśni i Tańca „Ojcowizna” choreografowie Teresa Andruskiewicz i Erwin Mieczkowski; Zespołu Tańca Ludowego „Przyjaźń” kierowniczką

mogli podziwiać polkę, kujawiaka, oberka i krakowiaka.

Turniej sędziowała komisja z Polski:

1. Mariusz Krupiński – sędzia główny, sędzia ekspert tańców polskich Polskiej Sekcji CIOFF

2. Małgorzata Łosakiewicz –

Zespół Tańca Ludowego „Perła” szykuje się do jubileuszowego koncertu

Kaszuby mało znane

Kaszuby – wyjątkowy i bardzo ciekawy pod względem kultury obszar Polski, lecz chyba najmniej znany dla widzów na Litwie. Niestety, polskie zespoły tu działające w swoim repertuarze prawie nie mają ani kaszubskich tańców, ani pieśni. Dlatego Zespół Tańca Ludowego „Perła” z Niemenczyna, szykując się do świętowania jubileuszu 20-lecia działalności artystycznej, wzbogacił repertuar o obrazek kaszubski.

Podczas warsztatów uczestnicy poznali polskie tańce ludowe regionu Kaszub. Próby odbywały się pod okiem utalentowanego choreografa Wojciecha Chylewskiego, pochodzącego z Kaszub. Dzięki tym zajęciom uczestnicy pogłębili swój związek z lokalną kulturą. Do tańców jest specjalnie skomponowana muzyka z uwzględnieniem odrębności regionu. Nowopowstałe utwory muzyczne są oparte na unikatowym składzie kapeli i sposobie

muzykowania na Kaszubach. Do odtworzenia klimatu niezbędne są oryginalne ubiory Kaszubów. Dlatego dla tancerzy, którzy wzięli udział w nowopowstałym programie, są specjalnie nabyte stroje oraz będą stworzone odpowiednie dekoracje sceniczne.

Program kaszubski jest w trakcie przyszykowania i będzie zaprezentowany dla widzów w 2024 r. podczas koncertu jubileuszowego ZTL „Perła”, a także i innych koncertów zespołu

na Litwie oraz za granicą w celu promowania kultury polskiej.

„Projekt finansowany ze środków

skij / Veronika Staškevičiūtė, ZPIT „OJCOWIZNA”

Miejsce III – Raimondas Lazurkevičius / Magdalena Leśniewska, MZT „STO USMIECHÓW”

Miejsce IV – Albert Denisenko / Jowita Kołoszewska, ZPIT „OJCOWIZNA”

Miejsce V – Kajetan-Tadeusz Wojniłto / Izabela Wirbul, PAZPIT „WILIA”

Miejsce VI – Robert Listopackij / Milena Buinowska, ZPIT „OJCOWIZNA”

Miejsce VII – Damian Pietrowski / Amelia Jackevicz, ZTL „PERŁA”

III kategoria

Miejsce I – Andrzej Giedrys / Inesa Czuchońska, ZTL „PERŁA”

Miejsce II – Gabriel Gławiński / Gabriela Bogdziewicz, MZT „STO USMIECHÓW”

Miejsce III – Aleksander Bekionis / Karolina Ignatavičiūtė, ZTL „PERŁA”

Miejsce IV – Jakub Grinewicz / Olivija Šamatovičiūtė, ZTL „PERŁA”

Miejsce V – Waldemar Mataczyna / Sandra Daukševičiūtė MZT „STO USMIECHÓW”

Miejsce VI – Patryk Tabero / Aneta Kuszlewicz, MZT „STO USMIECHÓW”

Miejsce VII – Maciej Bogdaničius / Amelia Urbanowicz ZTL „PERŁA”

IV kategoria

Miejsce I – Kamil Krawczonok / Emilija Šafranovičiūtė, MZT „STO USMIECHÓW”

Miejsce II – Daniel Tylingo / Agnieszka Stachowska, PAZPIT „WILIA”

Za pierwsze miejsca tancerze otrzymali medale, dyplomy oraz palmy – prace autorskie z gliny Margarity Czekolis, za miejsca drugie i trzecie – dyplomy, medale i palmy wykonane przez Teresę Michalkiewicz, zwyciężczynią tegorocznego konkursu „Najpiękniejsza Palma Wileńszczyzny”, organizowanego przez Centrum Rzemiosła Tradycyjnego w Mejszagołe. Pozostali zwycięzcy i uczestnicy otrzymali medale i dyplomy.

Organizatorem IX Turnieju Tańców Polskich „O Palmę Wileńszczyzny” było Centrum Kultury w Niemenczynie z dyrektorem Germanem Komarowskim na czele. Organizatorzy dziękują wszystkim uczestnikom za udział i zapraszają na kolejny turniej za rok, który będzie jubileuszowy – dziesiąty.

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2023.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Inf. Centrum Kultury w Niemenczynie

ków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2023”

Centrum Kultury w Niemenczynie
Fot. Marlena Paszkowska

35 rocznica śmierci Teodora Parnickiego, pisarza

Autor powieści historycznych

Teodor Parnicki urodził się 5 marca 1908 r. w Berlinie-Charlottenburgu. Rodzina jego ojca pochodziła z Wielkopolski i była silnie ziemczona. Dziadek August używał nazwiska Parnitzky i wziął udział w wojnie francusko-pruskiej 1871 r. roku w stopniu feldfebla. Będąc z zawodu majstrem, a potem technikiem znalazł korzystne warunki pracy na prężnie rozwijającym się rynku rosyjskim. Jego syn Bronisław, początkowo alumn seminarium katolickiego w Kijowie, po wystąpieniu z seminarium, podjął studia na politechnice kijowskiej. Relegowany z uczelni za działalność rewolucyjną, kontynuował studia w Berlinie. Ożenił się ze swą kijowską narzeczoną, polską Żydówką, Augustyną z Piekarskich, z którą wkrótce doczekał się syna Teodora. Po zdobyciu tytułu inżyniera wyjechał z rodziną do Moskwy, gdzie pracował aż do wybuchu I wojny światowej. Chcąc uniknąć internowania, które stało się udziałem jego braci, zmienił wówczas niemieckie imię Bruno na Bronisława. W ten sposób jego sześciolatek wówczas syn dowiedział się, że ojciec jest Polakiem. Pomimo to, jako poddany cesarza niemieckiego zmuszony został wraz z rodziną, powiększoną o kolejnego syna, do opuszczenia Moskwy. Parnicki udali się wówczas do Ufy. W 1918 r. zmarła matka Teodora. Ponowne małżeństwo ojca z o wiele młodszą Rosjanką, niechętną pasierbom, spowodowało umieszczenie dziesięcioletka w korpusie kadetów w Omsku. Po wybuchu rewolucji kandydaci na carskich oficerów zostali przeniesieni do

Władywostoku. Wyjazd oznaczał rozłąkę z ojcem, z którym nie miał się już więcej spotkać.

Złe traktowany w korpusie, ze względu na swe żydowskie pochodzenie, w wieku 12 lat Teodor Parnicki, postępujący się na co dzień językiem rosyjskim albo niemieckim, uciekł do Harbinu w Mandżurii, gdzie miał nadzieję odnaleźć przyjaciela ojca. Bez dokumentów i pieniędzy przekroczył granicę dzięki pomocy konduktora ujętego jego determinacją. Przyjaciela ojca jednak w Harbinie nie zastał. Ponowne przekroczenie granicy już mu się jednak nie udało, a ponieważ zadeklarował się jako Polak, został odesłany pod opiekę Polonii harbińskiej. Zajął się nim wówczas konsul RP w Chinach Konstanty Symonowicz i proboszcz parafii św. Stanisława ks. Władysław Ostrowski. Podjął naukę w Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza w Harbinie. Z trudem opanowując język polski, w wieku 15 lat, pod wpływem lektury „Faraona” i „Quo Vadis” postanowił wrócić do Polski i zostać polskim pisarzem.

Po maturze i śmierci ojca w 1928 r. przyjechał do Lwowa i rozpoczął studia na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jana Kazimierza na anglistyce, orientalistyce i filologii polskiej, pod kierunkiem filologa, badacza twórczości Juliusza Słowackiego, prof. Juliusza Kleiner. Studiów na żadnym z kierunków nie ukończył. W czerwcu 1929 roku został aresztowany pod zarzutem udziału w antysemickich rozruchach. Wygłaszał na Uniwersytecie Lwowskim cykle wykładów

o literaturze rosyjskiej. Zajął się publicystyką.

Zaczął też publikować swoje prace. W latach 1929-1930 w *Lwowskim Kurjerze Porannym* ukazywała się jego powieść sensacyjno-fantastyczna „Trzy minuty po trzeciej” rozgrywająca się w realiach mandżurskich. W 1934 Parnicki poślubił Elżbietę Jackowską. Powieść „Aecjusz ostatni Rzymianin” przyniosła mu w nagrodę stypendium, dzięki któremu zwiedził Bułgarię, Grecję, Turcję i Włochy. Wrócił do Lwowa na cztery dni przed wybuchem II wojny światowej.

Po agresji ZSRR na Polskę i zajęciu miasta przez Armię Czerwoną, 24 stycznia 1940 został aresztowany przez NKWD. Aresztowanie rozdzieliło go z żoną. Był kolejno więziony we Lwowie, Gorodni, Czernichowie, Nowogorodzie, Siewiersku i Kustanaj w Kazachstanie. W marcu 1941 w Czernichowie został skazany na osiem lat łągu. Uwolniony w sierpniu 1941 po wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej i układzie Sikorski-Majski, objął funkcję zastępcy attaché prasowego przy ambasadzie polskiej w Kujbyszewie, a następnie attaché prasowego i redaktora organu ambasady „Polska”. Opuścił ZSRR z Armią Andersa, ewakuując się najpierw do Teheranu, następnie do Jerozolimy, gdzie przebywał do roku 1944, i gdzie powstały „Srebrne orły”. Na początku 1944 został wezwany przez ówczesnego ministra informacji do Londynu i latem tego roku skierowany do Meksyku jako attaché kulturalny przy tamtejszym poselstwie. Po wycofaniu przez Meksyk uznania Rządu RP na

Uchodźstwie i zamknięciu ambasady, utrzymywał się z renty ufundowanej przez Polonię.

Po wojnie nawiązał kontakt listowy z mieszkającą i pracującą we Wrocławiu żoną. W 1954 małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód. W listopadzie 1955 pisarz zawarł kolejne małżeństwo z Eleonorą Winczewską-Grygier. Ślub został zawarty *per procura*, gdyż panna młoda nie miała prawa pobytu stałego w Meksyku. Zyskała je przez zawarcie małżeństwa i 29 stycznia 1956 przybyła do męża. W 1955 Instytut Kultury w Paryżu wydał kolejną powieść Parnickiego „Koniec Zgody Narodów”. Książka nie znalazła uznania u czytelników emigracyjnych. Po przetknięciu w Polsce od 1956 jego książki zaczęły się ukazywać w kraju w Pax-ie: „Aecjusz ostatni Rzymianin”, „Srebrne orły”, „Koniec „Zgody Narodów”, „Stowo i ciało”, dwa tomy „Twarzy księżycy”, I tom „Nowej baśni” i „Tylko Beatrycze”. W 1963 r. Parnicki przyjechał na pół roku do Polski. W czasie pobytu w kraju otrzymał nagrodę im. Włodzimierza

Pietrzaka. Po raz kolejny odwiedził Polskę w 1965 r.

W 1967 r. wrócił do kraju na stałe. Zajął się twórczością literacką, nie dając się zaangażować w działalność polityczną. W 1972 r. otrzymał nagrodę państwową I stopnia, a w 1986 r. uhonorowany został tytułem „Zasłużony dla Kultury Narodowej”.

Zmarł 5 grudnia 1988 r. w Warszawie w trakcie pracy nad 4-tomową kolejną powieścią historyczną. Został pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach.

Pisarstwo Parnickiego, erudycyjne i wymagające wytrwałego odbiorcy, choć tematyką obejmuje dwa tysiąclecia, wszelkie niemal nacje i zakątki świata, zdominowane zostało przez dwa zasadnicze momenty dziejowe: późne cesarstwo rzymskie i narodziny w jego tonie chrześcijaństwa oraz początki państwa polskiego i jego miejsce w ówczesnej Europie. Jego utwory dążą nie tyle do odtworzenia zewnętrznego kolorytu, co głębiej rozumianej atmosfery kulturowo-intelektualnej danej epoki, a także do ukazania procesu przenikania się różnych kultur i ich wpływów.

Teodor Parnicki był także najważniejszym krytykiem i teoretykiem powieści historycznej od czasów Józefa Ignacego Kraszewskiego. Począwszy od lat 30. XX wieku, w swoich licznych szkicach i wykładach postulował odnowę gatunku, której sam się zresztą podjął, ale – jak sam przyznawał – nie podołał. Wierzył, że o historii można pisać w sposób inny niż robił to Henryk Sienkiewicz i polemice z powieścią sienkiewiczowską poświęcił wiele uwagi. Był znawcą literatury rosyjskiej i radzieckiej.

Opr. Jan Lewicki

Śledztwo ws. decyzji o akcji „Wisła” zostało umorzone

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie umorzył śledztwo w sprawie decyzji o przesiedleniu w 1947 roku, w ramach akcji „Wisła”, mieszkańców południowo-wschodniej Polski – poinformowała PAP Główna Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Informacja Instytutu Pamięci Narodowej - Główniej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu zawarta w przesłanym PAP komunikacie jest podsumowaniem śledztwa prowadzonego przez Oddziałową Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie na mocy zawiadomień o popełnieniu przestępstwa złożonych przez prezesa Związku Ukraińców w Polsce, przewodniczącego Prezydium Zjednoczenia Łemków i jednego z przesiedlonych. Postanowienie o umorzeniu śledztwa nie jest prawomocne.

Z ustaleń śledztwa wynika, że „ewakuacja osób o narodowości ukraińskiej, łemkowskiej i polskiej miała charakter prewencyjny i

ochronny, a nie represyjny”. Jak wyjaśniła prokuratura, akcja wysiedleń ludności ukraińskiej i łemkowskiej w 1947 r. z południowo-wschodnich obszarów Polski była skutkiem masowych mordów dokonywanych na miejscowej ludności przez oddziały Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów (OUN) i Ukraińskiej Powstańczej Armii (UPA). Oznacza to, że działania władz komunistycznych nie noszą znamion zbrodni przeciw ludzkości ani zbrodni komunistycznej. Śledczy IPN podkreślili również, że decyzja o przeprowadzeniu masowych przesiedleń z 1947 r. miała być odpowiedzią na apele lokalnych społeczności, władz lokalnych i partii politycznych, które zwracały uwagę rządu na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa miejscowej ludności. Według ustaleń śledczych IPN przesiedlenia były dokonywane w sposób humanitarny, a w nowych miejscach zamieszkania zapewniano ludności nowe gospodarstwa, które stawały się jej własnością. „Ewakuowana ludność ukraińska, polska i mieszaną była traktowana na tych samych zasadach. Nikogo nie dyskryminowano z powodu narodowości czy religii ani nie zmuszano do porzucenia

własnej kultury, języka i tradycji” – stwierdzono. Śledczy powołali się także na zeznania świadków, którzy w śledztwie przyznawali, że „wprawdzie towarzyszące akcji przesiedlenie było przymusem”, ale sami chcieli „przeprowadzki”, aby „zacząć żyć spokojnie”. Zeznawali, że woleli opuścić domy, niż zginąć, bo na rodzinnej ziemi „nie dało się żyć normalnie”.

Akcja „Wisła” została przeprowadzona od kwietnia do końca lipca 1947 r. Jej formalnym celem była likwidacja Ukraińskiej Powstańczej Armii i Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów. Pretekstem uzasadniającym wysiedlenie mieszkańców Ukrainy i zastosowania w stosunku do nich odpowiedzialności zbiorowej było zastrzelenie 28 marca

wiceministra obrony narodowej gen. Karola Świerczewskiego w zasadzce, zorganizowanej przez UPA. Operacja objęła ok. 140 tys. osób, które zostały wysiedlone na tzw. ziemie odzyskane. Akcja wiązała się z utratą dobytku przez przesiedlonych, którzy otrzymywali mienie po wysiedlonych stamtąd Niemcach. (PAP)

Nowe oświetlenia uliczne w Bujwidzach

W celu zapewnienia bezpieczeństwa mieszkańców po zmroku oraz zmniejszenia zużycia energii elektrycznej, potrzebnej do oświetlenia ulic, z inicjatywy byłej administracji oraz Marii Rekc, wieloletniej mer i obecnej radnej z ramienia Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin, w 2020 r. rozpoczęła się realizacja projektu przebudowy oświetlenia ulicznego w Bujwidzach.

Projekt modernizacji oświetlenia ulicznego tej miejscowości został sfinansowany z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Z kolei Samorząd Rejonu Wileńskiego pokrył około 50 proc. wszystkich kwalifikowalnych kosztów projektu. Prace przebudowy oświetlenia po-

dzielono na dwa etapy. W pierwszym etapie w 2022 roku przebudowane zostały ulice Kościelna, Nowa, Wileńska, M. S. Radziszewskiego, Szkolna, a w 2023 roku ulice Św. Jerzego, Rybacka i Kościelna.

Według wykonanego projektu zamontowano nowe podpory, oszczędne lampy LED. Celem projektu jest zmniejszenie zużycia energii. Planuje się, że inwestycje w modernizację oświetlenia ulicznego w Bujwidzach zwrócą się bardzo szybko, zużycie energii zmniejszy się o co najmniej 40 proc., a o zmroku jest znacznie jaśniej i bezpieczniej.

Warto podkreślić, że Samorząd Rejonu Wileńskiego w latach 2019-2022 na instalację i modernizację oświetlenia ulicznego w rejonie wileńskim zainwestował ok. 8,3 mln

euro. Po wykonaniu modernizacji oświetlenia, redukuje się nie tylko zużycie energii, ale też poprawia się jakość oświetlenia ulic, zmienia się także wizerunek przestrzeni publicznej. Z nowym oświetleniem miejscowość staje się bardziej nowoczesna i tym samym zapewnia się bezpieczeństwo mieszkańcom.

Rada Samorządu Rejonu Wileńskiego intensywnie dokłada wszelkich starań i przyjmuje decyzje, aby infrastruktura publiczna rejonu była bezpieczna oraz odpowiadała potrzebom mieszkańców, i to się czyni w miarę możliwości finansowych. Coraz więcej środków przeznaczanych jest na oświetlenie uliczne z budżetu Samorządu i wykorzystywane są wszelkie możliwości pozyskania dofinansowania z funduszy państwa i Unii Europejskiej.

Rozbłysła choinka i świąteczne iluminacje na ulicach Niemenczyna

W piątek, 8 grudnia, Niemenczyn miał podwójne święto – otwarcie kompleksowej przestrzeni publicznej oraz zapalenie świec i choinki.

Mieszkańcy Niemenczyna otrzymali do użytku nowy plac centralny z fontanną, wznowił działalność odnowiony rynek miasta, cieszy przytulny skwer przy kościele oraz wygodna dla pieszych aleja.

Na nowym placu stanęła przepiękna choinka bożonarodzeniowa z aniołem oraz iluminacja w postaci fontanny. Na ulicach rozbłysły świąteczne dekoracje, na skwerze zwiedzających pomimo upiękuszonych latarni wita okazała postać anioła. Wieczorne spacerki po Niemenczynie są bardzo nastrojowe i wygodne. Organizatorem święta było starostwo miasta Niemenczyn. Program artystyczny oraz prezent dzieciom w postaci przejażdżki świąteczną ciuchcią zorganizowało Centrum Kultury w Niemenczynie, scenę udostępniło Muzeum Etnograficzne Wileńszczyzny w Niemenczynie. W programie artystycznym wzięli udział piosenkarze: Stano, Alana

oraz Ewa Szturo. Imprezę prowadziły Wiktoria Szareiko oraz Ewa Szturo. Życzenia zebranych złożyła postanka na Sejm RL Rita Tamašunienė, a licznie

zebranych widzów witali gospodarze miasta i rejonu wileńskiego: starosta Niemenczyna Artur Komarowski oraz mer Samorządu Rejonu Wileńskiego Robert

Duchniewicz. Licznie zebrana publiczność uznanie i zachwyt okazywała głośnymi oklaskami.

Kawiarnia „Reviola” zapraszała zmarzniętych na gorącą herbatę,

smakoszy na dania kuchni tatarskiej, a do pamiątkowego zdjęcia przy choince zapraszał św. Mikołaj.

Centrum Kultury w Niemenczynie

Mikołajki w Wileńskiej Szkole Początkowej na Antokolu

W środę, 6 grudnia, obchodzone są mikołajki, znane również jako imieniny św. Mikołaja. Święto to jest lubiane i wyciekowane przez dzieci w wielu krajach świata. W ten dzień sam Mikołaj odwiedza dzieci i daje im drobne prezenty. Mikołajki zaczynają magiczny, świąteczny czas przed Bożym Narodzeniem.

Uczniowie Wileńskiej Szkoły

Początkowej na Antokolu także szykowali się do mikołajek – ozdabiali szkołę własnoręcznie wykonanymi zabawkami, dekorowali drzewko bożonarodzeniowe oraz pisali listy do Św. Mikołaja. W listach uczniowie kierowali do św. Mikołaja miłe słowa oraz przypominali, w jaki sposób w ciągu roku pomagali innym.

Gdy już wszystko było przygotowane do przyjścia Mikołaja... Przyszęd! Pokazał się na

szkolnym pagórku. Duży, z długą brodą i ogromnym workiem. Podchodził pod okna, a dzieci witały go z okrzykami: „Mikołaju Święty – dziękujemy za prezenty!”. Przyjście św. Mikołaja sprawiło wiele radości uczniom, którzy z niecierpliwością wyczekiwali jego nadejścia. Warto w tym czasie pamiętać o jego dobroci i chęci pomocy bliźnim, bo przede wszystkim o to chodzi w święta Bożego Narodzenia.

* Czoigodnemu księdzu **Dariuszowi STAŃCZYKOWI** w Dniu Imienin składamy moc serdecznych życzeń: wita Cię ludność na jedno serca drgnienie, wita na swych progach jak dziecko rodzone, niech w naszych domach żyją radość i wspomnienia, niech księdza obecność nie będzie oddalona.
Przyjaciele i pielgrzymi

* Z okazji Jubileuszu Urodzin **Janowi SOKOŁOWSKIE-MU** życzymy dużo zdrowia, dobrego nastroju, jak najwięcej słonecznych i pogodnych dni w życiu, pociechy z wnuków oraz opieki Matki Bożej Trockiej.
Koło ZPL w Trokach

* Z okazji Dnia Urodzin **Danucie JUROŁAJT** składamy szczerze i serdeczne życzenia długich lat życia, zdrowia, szczęścia, miłości i radości. Niech Bóg błogostawi i obdarza swoją łaską.
Mickuńskie Koło Podwileńskich Tradycji Ludowych, zespół wokalny „Mickunianka”

* **Zarząd Wileńskiego Rejonowego Oddziału Związku Polaków na Litwie** serdecznie pozdrawia **Wioletę CHWOJNICKĄ**, prezeskę koła ZPL w Awizienach z okazji Jubileuszu Urodzin. Życzymy szczęśliwych i pogodnych dni, długich lat życia w zdrowiu i opiece Matki Najświętszej.

Z całego serca

* Niech miłość i łaska Boga pod słońcem nieba prowadzi, niech długa będzie życiowa droga a w życiu zawsze się powodzi. Nie ważne są daty i lata, ważniejsze to, co się czuje, niech życie w promieniu obfite do 100 lat Ci zdrowie daruje.

Z okazji Imienin **Łucji DUBICKIEJ** składamy moc najserdeczniejszych życzeń: pogody ducha, krzepkiego zdrowia, wytrwałości i ogromu szczęścia na co dzień.
Zespół „Wilnianki”

* Z okazji pięknych Jubileuszy **Danielowi URBANOWICZOWI** oraz **Reginie WIEROMIEJ** składamy najserdeczniejsze życzenia:

W dniu święta życzymy Ci wszystkiego co najpiękniejsze i najcudowniejsze, radosnych i pogodnych dni, pełnych miłości i szczęścia. Aby każdy dzień był tym najwspanialszym dniem w życiu i żeby otaczali jedynie kochający ludzie.

Starostwo Rukojnie

* Z okazji pięknego jubileuszu **Lucji KAŠETIENĖ** składamy najserdeczniejsze życzenia zdrowia, szczęścia, satysfakcji z pracy oraz zrealizowania marzeń i wiary w lepsze jutro.
Członkowie koła ZPL w Trokach

* Każdy dzień to nowe doświadczenie. Każdego dnia można spełnić marzenie. Nie ma znaczenia, ile masz lat, codziennie możesz poznawać świat. Więc w Dniu Sześćdziesiątych Urodzin życzymy Ci dużo szczęśliwych godzin, dużo radości, zdrowia, siły i chęci. Niech żaden problem Cię nie zniechęci.

W Dniu Pięknego Jubileuszu **Zenonowi GIEDRYŚOWI** najserdeczniejsze życzenia składają **siostra Grażyna i brat Tomasz z rodzinami**

* Z okazji pięknych Jubileuszy pozdrawiamy **Egidijusa GILYSA, Krystynę PACZIOPKĘ, Ryszarda WINCEWICZA, Siergieja CWETINSKIEGO** oraz **Leonarda URLIKA** i życzymy:

wiele uśmiechów, a mało żałości, długich lat życia w szczęśliwości, dobrego zdrowia i pomyślności, jak najmniej smutków oraz dużo radości.

Starostwo Kowalczuki

✝ „Śmierć przychodzi i o nic nie pyta, zabiera to, co jest najdroższe i najlepsze”

Słowa nie są w stanie wyjaśnić jak się czujemy, odkąd słyszeliśmy o odejściu Twojej Mamy.

Utrata Matki to jeden z najbardziej bolesnych i tragicznych momentów w życiu nas wszystkich.

Dlatego nie możemy nawet pojąć, jak ciężkie jest to dla Ciebie.

Mimo to masz nasze najgłębsze współczucie i mamy nadzieję, że będziesz silna w tym trudnym i bolesnym momencie.

Kondolencje dla **Anny Jankowskiej** z powodu śmierci Mamy, **Heleny GRANICKIEJ**,

składa Wspólnota Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu

✝ Jak trudno żegnać na zawsze kogoś, kto jeszcze mógł być z nami.

Podzielamy ból i smutek oraz składamy wyrazy głębokiego i szczerego współczucia **Annie JANKOWSKIEJ** i całej rodzinie z powodu śmierci ukochanej Mamy.

Koła ZPL i AWPL-ZChR w Podbrzeziu

✝ Wyrazy najgłębszego współczucia składamy **Teresie RACZYCKIEJ** z powodu śmierci Męża. Podzielamy ból i smutek całej Rodziny i łączymy się w modlitwie.

Koleżanki ze szkoły w Awizienach

✝ „Ci, co odeszli, zawsze są z nami, a będą dotąd, dokąd będziemy o nich pamiętać.”

Podzielamy ból i smutek oraz składamy wyrazy szczerego współczucia **Alinie LAURINAVIČIENĖ** z powodu śmierci brata **Krzysztofa**.

Członkowie Klubu Nauczyciela Seniora

✝ Wyrazy głębokiego współczucia i żalu **Barbarze** i **Krystynie KARDIS** z powodu śmierci siostry **Teresy** składają sąsiedzi i przyjacielki ze **Zwierzynca**

Uroczyste zapalenie świątełek na choince w Mejszagole 2023 r.
14 grudnia o godz. 17.00 na placu Lecha Kaczyńskiego

- Główny Święty Mikołaj na Litwie – Dziadek Kalėda
- Program artystyczny
 - Jarmark
 - Imponujące show

Partnerzy:

- Żłobek-przedszkole w Mejszagole
- Centrum Wspólnoty Mieszkańców Mejszagoly
- Gimnazjum Im. Ks. Józefa Obrembskiego w Mejszagole
- Gimnazjum Wielkiego Księcia Litwy Olgierda w Mejszagole

Sponsorzy:

„Jurplastas”, IJ, RTM Pīgūs rūbai, Kavinė „Grafo H dvaras”, UAB „Rožlų jūra”, Valdemar Sniežko, help.lt, UAB „Gelinda”, NATA GROUP

Organizacja pożytku publicznego Centralna Przychodnia Rejonu Wileńskiego (ul. Laisvės 79, Wilno, kod przedsiębiorstwa 124246958) ogłasza przetarg na sprzedaż niepotrzebnego i nieużywanego inwentarza.

Warunki przetargu podane są na stronie www.vrcp.lt. Przetarg odbędzie się 4 stycznia 2024 r. o godz. 10.00 w pomieszczeniach Centralnej Przychodni Rejonu Wileńskiego – w pokoju 417 (IV piętro, al. Laisvės 79, Wilno).

(Zam. 13372)

Bramka „Lewego”

Robert Lewandowski zdobył bramkę, swoją ósmą w sezonie, ale jego Barcelona przegrała u siebie z Gironą 2:4 w szlagierze 16. kolejki hiszpańskiej ekstraklasy. Goście dzięki zwycięstwu w derbach Katalonii awansowali na pozycję lidera, a mistrz kraju traci do nich już siedem punktów.

Trzy polskie podia

Damian Żurek zajął trzecie miejsce na 500 m w zawodach Pucharu Świata w tyżniarstwie szybkim w Tomaszowie Mazowieckim. To trzecie polskie podium w Tomaszowie Mazowieckim. Trzecia na 500 m była Andżelika Wójcik, a również trzecie miejsce zajęły biało-czerwone w wyścigu drużynowym.

Celu nie osiągnęły

Polska przegrała w duńskim Herning z Rumunią 26:27 (10:13) w swoim ostatnim meczu rundy zasadniczej mistrzostw świata piłkarek ręcznych. Polki nie osiągnęły zatem celu jakim był awans do ćwierćfinału.

Polscy skoczkowie nadal bez formy

Piotr Żyła zajął 22. miejsce, a Dawid Kubacki był 28. w niedzielnym konkursie Pucharu Świata w skokach narciarskich w Klingenthal. Wygrał Niemiec Karl Geiger (na zdjęciu). Na podium stanęli też Szwajcar Gregor Deschwanden i Niemiec Andreas Wellinger.

Polki za Holenderkami i Koreankami

Ada Majewska, Nikola Mazur, Kamila Stormowska i Gabriela Topolska zajęły trzecie miejsce w sztafecie na 3000 m podczas zawodów Pucharu Świata w short tracku w Pekinie. Wygrały Holenderki przed Koreankami.

Triumf ekipy Semeniuka i Leona

Drużyna Sir Safety Perugia, której siatkarzami są Kamil Semeniuk (na zdjęciu) i Wilfredo Leon, obroniła klubowe mistrzostwo świata. W finale w Bengaluru w Indiach, dzięki m.in. świetnej grze Semeniuka, pokonała brazylijski Itambe Minas 3:0 (25:13, 25:21, 25:19).

Twarde stanowisko World Athletics

Prezydent World Athletics Sebastian Coe oświadczył, że na igrzyskach olimpijskich w Paryżu w lekkoatletyce nie wystąpią Rosjanie ani Białorusini, mimo że MKOl zezwolił na ich starty w barwach neutralnych.

Polski bokser nie zdobył mistrzostwa świata WBO

Pech Masternaka

Mateusz Masternak nie zdołał wywalczyć mistrzostwa świata WBO w wadze junior ciężkiej. W walce wieczoru podczas gali w Bournemouth przegrał przez techniczny nokaut po siódmej rundzie z broniącym tytułu Brytyjczykiem Chrisem Billamem-Smithem. Powodem była kontuzja żeber.

Masternak (47-6, 31 KO) zaczął walkę ostrożnie, ale od drugiej rundy prezentował się coraz solidniej. Wyprowadzał ciosy, trzymał dystans i można było liczyć, że pokona na punkty broniącego tytułu Anglika. Po siódmej rundzie, w której Billam-Smith zadał kilka mocnych ciosów, doszło do dłuższej przerwy. Po chwili pojedynek został przerwany. Okazało się bowiem, że z powodu bolesnej kontuzji żeber (prawdopodobnie złamanie) 36-letni polski pięściarz nie jest w stanie kontynuować walki.

– Nie wiem dokładnie, co się stało, ale pod koniec szóstej coś w żebrach mi strzeliło. Myślałem, że jak odpocznę to mi przejdzie, ale w kolejnej przerwie nie mogłem oddychać, każdy wdech powodował, że czułem straszny ból i po prostu nie wytrzymałem tego – przyznał Masternak. Jak zauważył, w tej sytuacji nie ma już znaczenia, jak przebiegał pojedynek. – Rywal zaskoczył mnie brudnym, rwanym boksem, to było bardzo frustrujące, ale radziłem sobie, jego ciosy nie robiły mi jakiegś większej krzywdy. Walki jednak nie wygrałem – podkreślił i podziękował polskim kibicom za wsparcie. – Jedyne, co mogę powiedzieć, to przepraszam – podsumował.

Jego niepowodzenie przeżywał też szef grupy Knockout Promotions Andrzej Wasilewski.

Polak, w opinii ekspertów, prowadził na punkty, ale kontuzja sprawiła, że nie mógł kontynuować pojedynku i... został poddany

– Mateusz boksował wręcz fantastycznie, z tego co wiem nieoficjalnie wygrał u wszystkich trzech sędziów... To jest jednak boks, mężczyźni powyżej 90 kg, każdy cios może powodować jakieś kontuzje, pęknięcia – powiedział.

Billam-Smith legitymuje się obecnie bilansem 19-1 (12 KO). Natomiast Masternak stracił szansę zostania szóstym w historii polskim mistrzem świata w boksie.

Mistrzostwa w szachach i warcabach

Szachy i warcaby – jedne z najbardziej popularnych dyscyplin intelektualnych na świecie. 9 grudnia w Centrum Kultury w Niemczynie odbyły się Mistrzostwa Rejonu Wileńskiego w warcabach i szachach. O tytuł zwycięzcy rywalizowało aż 22 miłośników tych gier z rejonu wileńskiego.

Największą zainteresowaniem cieszył się turniej szachowy

W zawodach warcabowych wzięło udział 8 uczestników. Wśród mężczyzn 1. miejsce zajął Valentinas Karalius, drugie miejsce – Virgis Gumbaragis, a trzecie – Antanas Smadrys. Wśród kobiet triumfowała Irena Girdžiūtė. Najwięcej uczestników zgromadził turniej szachowy, a zwycięzcami zostali: Zbigniew Bortkiewicz, który zajął pierwsze miejsce, Julius Butkus – 2. miejsce i Walerij Bugajec – 3. miejsce. Gratulujemy zwycięzcom i zdobywcom nagród oraz dziękujemy wszystkim uczestnikom za udział!

Alina Ławrynowicz
Fot. organizatorzy

Iga Świątek tenisistką roku w plebiscycie WTA

Liderka światowego rankingu tenisistek Iga Świątek została po raz drugi z rzędu wybrana zawodniczką roku w plebiscycie WTA. Trenerem roku został jej szkoleniowiec Tomasz Wiktorowski.

Wyniki plebiscytu WTA nie są zaskoczeniem, a jedynie potwierdzeniem znakomitej formy 22-letniej tenisistki z Raszyna, która tylko na osiem tygodni – od 11 września do 6 listopada - oddała prowadzenie w światowym rankingu Białorusince Arynie Sabalence.

Na swojej stronie organizacja WTA przypomniała, że Polka wygrała w minionym sezonie łącznie sześć turniejów. Oprócz wielkoszlemowego French Open w Paryżu, gdzie triumfowała po raz trzeci, zwyciężyła także w Pekinie, Dausze, Stuttgarcie, Warszawie i w kończącym sezon turnieju WTA Finals w meksykańskim Cancun.

Za najlepszą parę deblową WTA uznała Australijkę Storm Hunter i Belgijkę Elise Mertens. W kategorii „największy postęp” zwyciężyła Chinka Qinwen Zheng, w kategorii „powrót roku” – Ukrainka Elina Switolina, a najlepszą nową zawodniczką została Rosjanka Mirra Andriejewa.

World Athletics wyróżniło sześciu lekkoatletów za osiągnięcia w 2023 roku

Najlepsi z najlepszych

World Athletics podczas gali w Monte Carlo za osiągnięcia w 2023 roku wyróżniło sześciu lekkoatletów: sprintera Noaha Lylesa, tyczkarza Armanda Duplantisa i maratończyka Kelvina Kiptuma oraz biegaczkę średniodystansową Faith Kipyegon, trójskoczkinię Yulimar Rojas i maratonkę Tigist Assefę.

Zawodników nominowano w trzech kategoriach: biegi na stadionie, konkurencje techniczne i biegi uliczne. Amerykanin Lyles stał się pierwszym od czasów legendarnego Jamajczyka Usaina Bolta sprinterem, który na jednych mistrzostwach świata zdobył trzy złote medale. Reprezentant USA w Budapeszcie triumfował w biegach na 100 i 200 metrów oraz sztafecie 4x100.

Szwed Duplantis obronił tytuł mistrza świata i po raz kolejny poprawił swój własny rekord globu w skoku o tyczce – tym razem na 6,23 m. Dokonał tego 17 września w finałowym mityngu Diamentowej Ligi w amerykańskim Eugene.

Kenijczyk Kiptum wygrał prestiżowe maratony w Londynie i Chicago. W USA wynikiem 2:00.35 ustanowił rekord świata w biegu na 42,195 km. 24-latek o 34 sekundy poprawił rezultat należący do poprzedniego rekordzisty – Kenijczyka Eliuda Kipchoge.

Kipyegon (na zdjęciu) w tym roku ustanowiła rekordy świata w biegu na 1500 m (3.49,11) i jedną milę (4.07,64). Ponadto do Kenijki przez kilka miesięcy należał też rekord świata na 5000 m (14.05,20), ale w finale Dia-

mentowej Ligi w Eugene jeszcze szybciej pobięła Etiopka Gudaf Tsegay – 4.00,21. W MŚ w Budapeszcie Kipyegon była najlepsza na 1500 m i 5000 m.

Rojas podtrzymała swoją dominację w trójskoku. Wenezuelka ma już siedem złotych medali MŚ w hali i na stadionie, choć w Budapeszcie awansowała na pierwsze miejsce dopiero po ostatnim skoku. Do mistrzyni olimpijskiej z Tokio należy absolutny rekord świata – 15,74 i najlepszy wynik osiągnięty na stadionie – 15,67.

Etiopka Assefa wynikiem 2:11.52 wygrała maraton w Berlinie, ustanawiając rekord świata. Poprzedni od 2019 roku wynosił 2:14.04 i należał do Kenijki Brigid Kosgei.